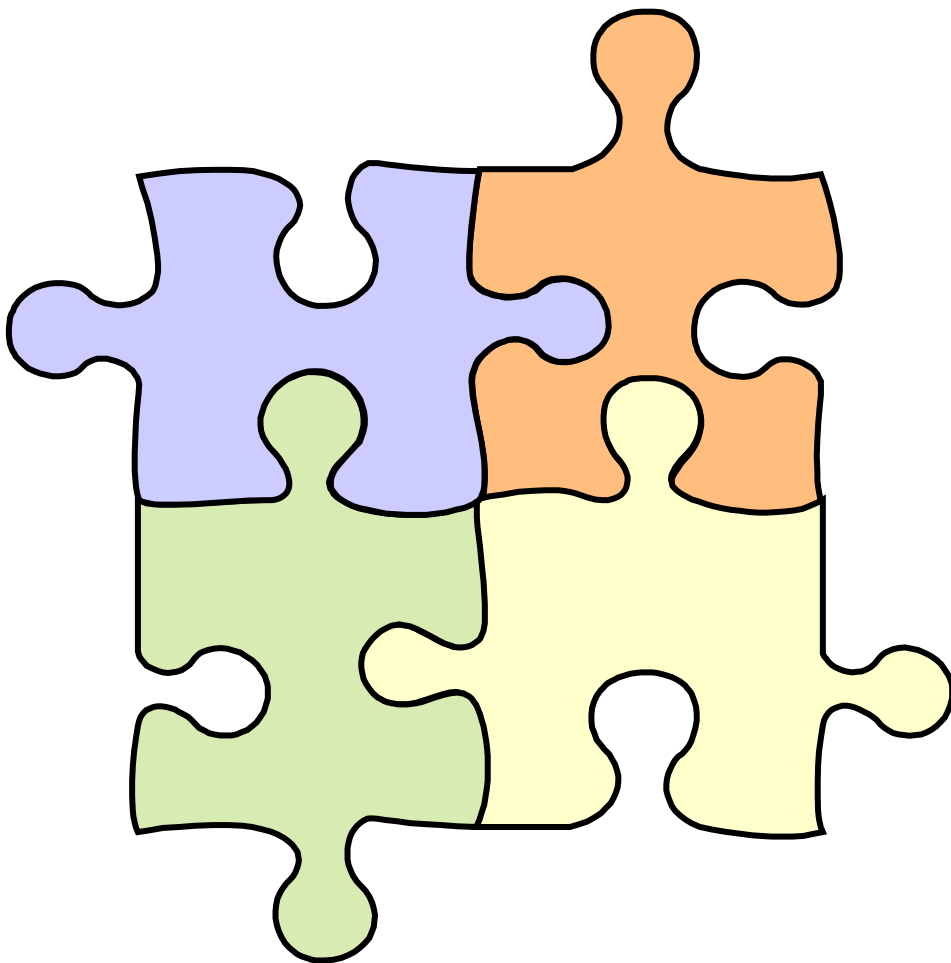

**APRENDRE A APRENDRE: UNA
PROPOSTA D'INTERVENCIÓ
PSICOPEDAGÒGICA**

AUTORA DEL TREBALL: EVA VILA VINUESA

TUTORA DEL TREBALL: MERCÈ PALLÍ

8 DE SETEMBRE DE 2008

**APRENDRE A APRENDRE: UNA
PROPOSTA D'INTERVENCIÓ
PSICOPEDAGÒGICA**

AUTORA DEL TREBALL: EVA VILA VINUESA

TUTORA DEL TREBALL: MERCÈ PALLÍ

8 DE SETEMBRE DE 2008

ÍNDEX

1. JUSTIFICACIÓ	p.1
2. CONTEXTUALITZACIÓ DEL CENTRE	p.3
A) Tasca professional	p.3
B) Metodologia	p.4
C) Destinataris	p.5
3. MARC TEÒRIC	p.6
I) Aprendre a aprendre	p. 6
II) L'autoconcepte: l'autoestima	p. 13
4. PROJECTE D'INNOVACIÓ: LA MEVA APORTACIÓ	p.18
4.1) COM VA ARRIBAR AL CENTRE?	p. 18
4.2) QUINES DIFICULTATS PERSISTEIXEN ARA? QUINES HAN SORGIT DE NOVES?	p. 19
4.3) ANTECEDENTS: INTERVENCIÓ EDUCATIVA	p.19
4.4) LA MEVA INTERVENCIÓ	p.20
<u>LLEGIR, COMPENDRE I APRENDRE</u>	P.21
JUSTIFICACIÓ	p.21
TEMPORITZACIÓ	p.24
OBJECTIUS GENERALS	p.24
UNITATS D'INTERVENCIÓ	p.26
• UNITAT D'INTERVENCIÓ 1: EL TEXT INSTRUCTIU	p.26
• UNITAT D'INTERVENCIÓ 2: EL TEXT PERIODÍSTIC	p. 38
• UNITAT D'INTERVENCIÓ 3: NOTES I AVISOS	p. 46
• UNITAT D'INTERVENCIÓ 4: ELS RESUMS	p. 56
<u>JO, UNA PERSONA ÚNICA I AMB GRANS POSSIBILITATS</u>	p.68
• INTRODUCCIÓ	p.70
• ACTIVITAT 1: COM EM VEIG?	p.71
• ACTIVITAT 2: QUINES COSES M'ESTAN CANVIANT?	P. 72

• APRENC I CANVIO	p. 73
• ACTIVITAT 3: COM SÓC? COM VULL SER?	p.74
• DESCOBREIXO UNA PERSONA ÚNICA	p.76
• ACTIVITAT 4: AUTOAVALUACIÓ	p.77
• COM EM VEUEN ELS ALTRES? COM VEIG LES ALTRES PERSONES?	p.78
• ACTIVITAT 5: QUÈ PENSO DELS ALTRES?	p.79
5. CONCLUSIONS	p. 80
6. BIBLIOGRAFIA	P.82

APRENDRE A APRENDRE

1. JUSTIFICACIÓ:

En el món educatiu les dificultats d'aprenentatge sempre apareixen i sempre han despertat el meu interès. Des de la meua professió (mestra) m'hi he trobat moltes vegades i he intentat sempre cercar la millor solució possible. L'àmbit de la psicopedagogia m'ha donat molts raonaments, explicacions, solucions, etc... en aquesta vessant; però on més ganes tenia d'arribar era en les intervencions directes, que sovint no són possibles al llarg dels estudis, i les pràctiques són l'únic moment on pots aprofitar aquesta oportunitat.

Quan vaig saber que a Figueres hi havia una psicòloga especialitzada en aquest terreny, no ho vaig voler desaprovechar i estava decidit que les meves pràctiques de psicopedagogia les realitzaria amb ella, en el seu centre i amb els seus alumnes. A més, quan vaig fer les primeres preses de contacte amb el centre, em va entusiasmar la manera que ella tenia de treballar. El que fa sobretot és adaptar material per a cada alumne/a segons les seves necessitats i els seus interessos. Les sessions són individuals per a cada nen/a, evitant petits grups. Les intervencions que fa amb les famílies dels alumnes també són molt interessants i diferents a tot el que jo havia vist fins llavors. Els proporciona eines i materials de tot tipus perquè la seva feina no s'acabi al despatx sinó que segueixi a casa, fent d'alguna manera que tots els agents educatius contribueixin a l'educació del nen.

Un cop iniciades les pràctiques, vaig començar a pensar quina seria la meua intervenció en el centre. La Mar em donava idees i em facilitava amb tota mena de documentació la cerca del meu propòsit. Jo tenia molt clar que volia quelcom innovador i del qual totes dues en traïessim un profit. També tenia clar que malgrat hi havia nens i nenes de diferents edats em centraria en els alumnes més grans perquè mai hi he treballat i així tenia l'oportunitat de fer-ho.

Després de donar-hi moltes voltes, de pensar en diferents temes, amb l'ajuda de la meua tutora de pràctiques, vam decidir endinsar-nos en el marc de la nova llei educativa (LOE) i en les competències bàsiques que aquesta planteja. Però les

competències són moltes i molt variades i havíem de centrar l'atenció en aquella que focalitzés més el nostre interès, aquesta era la competència d'aprendre a aprendre, de la qual n'hem sentit a parlar molt però potser no hi hem reflexionat gaire.

Aquesta competència centra el treball de la psicopedagoga del centre amb la majoria dels alumnes que hi assiteixen, ja que el que planteja sobretot és l'aplicació de coneixements i habilitats a situacions de la vida quotidiana i la capacitat per a utilitzar-los en contextos i situacions complexos.

Partint d'aquesta idea vam delimitar els objectius de la meva estada al centre i del present treball:

Les meves tasques:

- Observació de l'alumnat i del procés de diagnòstic i de seguiment.
- Observació del model psicopedagògic del centre i de la psicopedagogia que porta a terme el treball amb l'alumnat.
- Intervenció amb determinat alumnat.
- Elaboració d'estratègies específiques en funció de l'alumnat.
- Elaboració de material específic.
- Participació en l'elaboració d'un portal educatiu.

OBJECTIU PRINCIPAL: "Ajudar a l'alumnat a ser competents a aprendre a aprendre mitjançant diferents estratègies metodològiques i diversitat de materials".

Per tal de centrar més específicament la meva intervenció, he concretat el meu treball en una alumna, amb diverses problemàtiques d'aprenentatge, a més d'una baixa autoestima.

2. CONTEXTUALITZACIÓ DEL CENTRE:

El centre on he desenvolupat les meves pràctiques és un despatx psicopedagògic especialitzat en dificultats d'aprenentatge dirigit a nens, nenes i adolescents. Fa 6 anys que s'ha posat en marxa i l'única professional que hi treballa és la meva tutora de pràctiques, la Mar Casas, és ella qui dirigeix el despatx. La Mar és psicòloga i està

especialitzada en dificultats d'aprenentatge. Actualment atèn a nens i nenes que presenten diversitat de dificultats.

L'atenció als infants es fa de manera individual, no hi ha grups, de manera que cada tasca que desenvolupa la Mar es centra en un infant concret. A continuació detallo com és i com es desenvolupa la feina al despatx:

A) TASCA PROFESSIONAL

En què es treballa?

La tasca professional de la psicopedagoga està centrada en tot allò que, en alguna mesura, dificulta que l'infant assoleixi els aprenentatges que li pertocquen a cada etapa de la seva vida d'una forma òptima. Per això treballa en:

- Intervenció en trastorns específics de l'aprenentatge:
 - Percepció, atenció, concentració, memòria
 - Comprensió, raonament lògic i resolució de problemes
 - Parla i llenguatge
 - Lectura i escriptura
 - Motricitat
 - Conducta
 - Motivació i emoció
- Suport escolar individual.
- Reeducació.
- Ensenyament d'estratègies d'aprenentatge.
- Orientació professional.
- Assessorament i orientació psicopedagògic a pares i docents.
- Suport a pares d'infants amb dificultats o amb necessitats educatives especials.

B) METODOLOGIA

Com es treballa?

La seva forma de treballar està estretament relacionada amb la concepció socioconstructivista de l'ensenyament-aprenentatge, que implica que el coneixement

és un procés mental constructiu de l'individu que es desenvolupa de manera interna conforme aquest interactua amb el seu entorn, és a dir, amb l'ensenyant i amb els continguts de la tasca en qüestió, uns continguts que, si treballa correctament, integrarà als seus esquemes de coneixements previs.

Durant aquest procés d'ensenyament-aprenentatge, necessitarà l'ajuda d'un ensenyant que li faci de guia, el qual, mitjançant una utilització molt específica del llenguatge que els permetrà crear conjuntament significats compartits, li anirà retirant els suports progressivament fins que l'individu sigui completament autònom. Aquesta concepció es treballa a través del joc, d'activitats lúdiques o, simplement, d'activitats més manipulatives i atractives pels infants elaborades expressament per a ells amb les quals s'intenta que adquireixin una motivació per aprendre i sàpiguen aprofitar les seves potencialitats per combatre les seves pròpies dificultats. En definitiva, se'ls ensenya com aprendre i què poden fer per aprendre millor. Això sí, sempre comptant amb l'ajut i el recolzament indispensable de pares i docents per aconseguir els objectius que es proposen. Haig de dir que és des d'aquesta percepció de la Mar d'on sorgeixen les idees per dur a terme la meua proposta d'intervenció.

C) DESTINATARIS

Amb qui es treballa?

La seva tasca professional com a psicòloga especialitzada en educació i dificultats de l'aprenentatge fa que treballi molt especialment amb:

- Infants i adolescents
- Famílies
- Docents

... perquè tots són agents importantíssims que contribueixen en gran mesura a potenciar (o a frenar) el desenvolupament integral de l'individu.

3. MARC TEÒRIC

I) APRENDRE A APRENDRE

El meu treball es titula aprendre a aprendre i fa referència a una competència bàsica i transversal al llarg de l'ensenyament. Per tant, abans que res cal concretar d'on surt aquesta competència i quines finalitats té.

- LOE → Cal centrar el meu treball de pràcticum dins el marc de la nova normativa educativa que regeix l'ensenyament obligatori: La Llei Orgànica d'Educació (LOE), Decret 142/2007 del 26 de Juny pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments de l'educació obligatòria.

Aquest nou currículum ens diu que la finalitat de l'educació és "...proporcionar a tots els nens i les nenes les competències que els permeten assegurar el seu desenvolupament personal i social..."

Però en primer lloc ens hem de plantejar què entenem nosaltres per competència.

- *S'entén per **competència** "la capacitat d'utilitzar els coneixements (**sabers**) i habilitats (**procediments**), de manera transversal i interactiva, en contextos i situacions que requereixen la intervenció de coneixements vinculats a diferents sabers, cosa que implica la comprensió, la reflexió i el discerniment tenint en compte la dimensió social de cada situació" (**actituds i valors**).*

Troblem 8 competències que ha de desenvolupar l'alumnat al llarg de l'ensenyament obligatori. La seva estructura és la següent:

Comunicatives	1.Competència comunicativa lingüística i audiovisual. 2.Competència artística i cultural.
Metodològiques	3.Competència en el tractament de la informació i competència digital. 4.Competència matemàtica. 5.Competència d'aprendre a aprendre.
Personals	6.Autonomia i iniciativa personal.
Convivre i habitar el món	7.Competència en el coneixement i la interacció amb el món físic. 8.Competència social i ciutadana.

Què comporta aquest nou enfocament?

- Plantejar l'aplicació de coneixements i habilitats a situacions de la vida quotidiana i la capacitat per a utilitzar-los en contextos i situacions complexos.
- Integrar els diferents aprenentatges: tractament més transversal dels coneixements.
- Impulsar metodologies més interactives que prioritzin la reflexió, la interpretació, la construcció de coneixement i la presa de consciència en el procés d'aprenentatge.
- Fomentar la participació de l'alumnat en la dinàmica del centre i en el seu procés d'aprenentatge.

Des d'aquesta perspectiva penso que la competència d'aprendre a aprendre en la qual emmarco el present treball, es pot dir que és la més transversal de totes.

Els alumnes que assisteixen al despatx, tenen en comú el fet d'aconseguir desenvolupar aquesta competència. D'aquí el títol del treball. **Però què vol dir aprendre a aprendre?**

Des del moment del neixement, els adults actuen com a mediadors entre el nen i la realitat que l'envolta, descodificant-la, interpretant-la, i comunicant-la per mitjà del diferents llenguatges que el nen anirà interioritzant a poc a poc. D'aquesta manera obtindrà una representació personal, al temps que compartida d'aquesta realitat. En definitiva, el primer que ha d'assumir el nou individu per sobreviure, és que per sobre de tot és un aprenent i que per tant, a més de recopilar coneixements, la seva principal missió és la d'aprendre com aprendre més i millor.

Tal i com diu Popper (1990), tot aprenentatge implica una modificació d'algun coneixement previament après, hem d'afirmar que únicament podem aprendre de l'experiència en la mesura en que hem après a aprendre d'ella; és a dir, si som capaços de fer servir un conjunt de **procediments** que manipulen la informació seleccionada de l'entorn per connectar-la als significats que ja posseïem.

Aquests procediments d'aprenentatge són introduïts i controlats, en primer lloc per pares i germans grans, deixant progressivament que el control d'aquests procediments sigui assumit per el nen.

Si ho vinculem a l'àmbit educatiu, per exemple, **a l'hora d'aprendre a aprendre s'ha de ser estratègic** davant d'activitats i situacions d'aprenentatge com ara:

- la presa d'apunts
- preparació d'un examen
- lectura d'un text (on l'alumna en què centro la meua intervenció presenta més dificultats)
- etc.

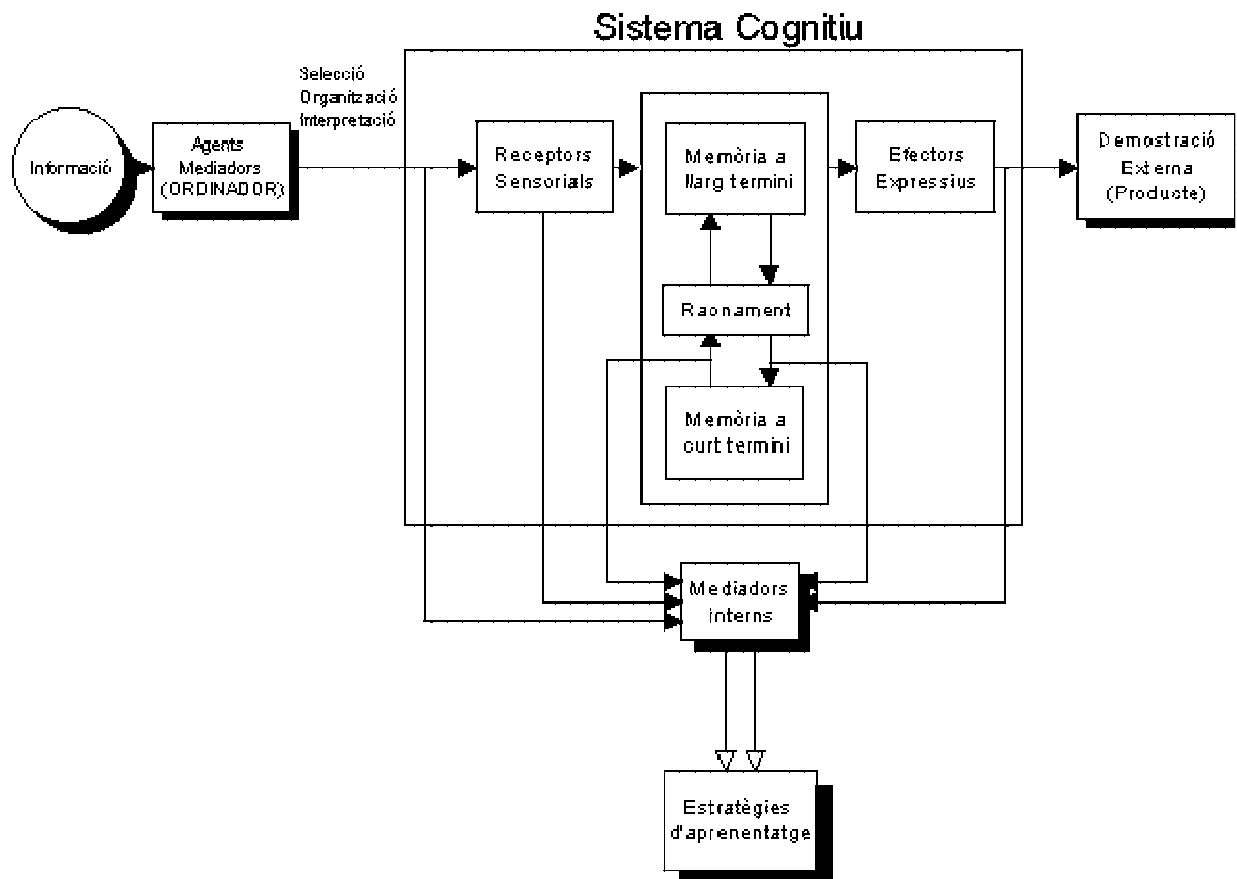
Tot i això és precís que ensenyem a aprendre a aprendre d'una forma explícita, ja que moltes vegades els nens poden arribar a elaborar estratègies inadequades o ineficaces que posteriorment mostraran una gran resistència a ser modificades. Així les estratègies d'aprenentatge s'han d'ensenyar d'una manera deliberada i intencional.

La teoria en la que s'ha basat la meua tasca és principalment el constructivisme¹. A continuació en destaco les idees principals:

El constructivisme manté que l'activitat (física i mental), que per naturalesa desenvolupa la persona, és justament el que li permet desenvolupar-se progressivament, sentir i conèixer's a si mateix i a la realitat externa. Ara bé, aquest procés de construcció progressiva que té lloc com a resultat de l'activitat no té lloc en el no res, sinó en relació al medi que envolta la persona.

La diversitat humana es basa en la concepció interaccionista de les diferències individuals. Des d'aquesta perspectiva es reconeix l'existència de característiques intrínseques a la pròpia persona (determinades possiblement per la seva càrrega genètica) i es reconeix així mateix el paper que juga el medi (amb els seus

mediadors -família, professors, mitjans de comunicació...-) en les diferents situacions que es troba la persona. Les diferències individuals són el fruit de la interacció entre les característiques internes i les característiques del medi extern, per tal la diversitat humana només pot entendre's i tractar-se adequadament si es consideren ambdós factors en interacció.

L'opció bàsica que assumeix la concepció constructivista és l'ensenyament guiat i adaptatiu que proposa fer front a la diversitat mitjançant la utilització de mètodes d'ensenyament diferents en funció de les característiques individuals dels alumnes. Proposa mètodes d'ensenyament diferenciats per a la totalitat de l'alumnat dintre del currículum comú.

Algunes idees bàsiques d'aquesta concepció, com la necessitat de partir del nivell inicial de l'alumne (coneixements previs), conceptes com el de l'ajut contingent,

¹ Extret de la pàgina web de Carles Dorado, *Aprendre a Aprendre* (www.xtec.es/cdorado)

plasticitat o adaptació de la intervenció pedagògica a l'activitat de l'alumne, el grau de desenvolupament o capacitat general de l'alumne, la motivació per aprendre (significativament), així com els seus interessos personals són, entre d'altres, coincidents amb el plantejament de l'ensenyament adaptatiu.

- **Estratègies d'aprenentatge**²: Les estratègies d'aprenentatge tenen com a objectiu principal ajudar a l'alumne a aprendre de manera significativa i autònoma els diferents continguts curriculars.

No només es tracta que l'alumne conegui i utilitzi els procediments curriculars de forma adequada, sinó que a més reflexioni sobre què ha de fer, com ho ha de fer i perquè, i tot això es realitza abans, durant i després de l'activitat en si. És a dir, cal realitzar activitats que ens duguin a la reflexió sobre com es realitza l'aprenentatge, i no únicament sobre els resultats que n'obtenim.

Cal diferenciar les estratègies d'aprenentatge de les tècniques d'estudi, ja que sovint aquests dos termes ens poden portar a confusions. Les estratègies d'aprenentatge es refereixen a un ús reflexiu dels procediments que s'utilitzen per realitzar un determinat aprenentatge i que aquest sigui significatiu (Ausubel 1963); mentre que les tècniques d'estudi són la mera comprensió i utilització dels procediments.

Una de les paraules clau que apareix en aquestes definicions és la de **procediment**. Si parlem d'aprenentatge hem de parlar de procediments. És molt important que l'estudiant no només domini els procediments propis de cada disciplina (procediments disciplinars), sinó sobretot els procediments més generals, l'adquisició i aplicació dels quals resultarà beneficiosa a totes les àrees (procediments interdisciplinars), com poden ser el resum, les diferents modelitats d'esquemes, els quadres sinòptics, el subratllat, les tècniques d'anotació o el mapa conceptual entre altres.

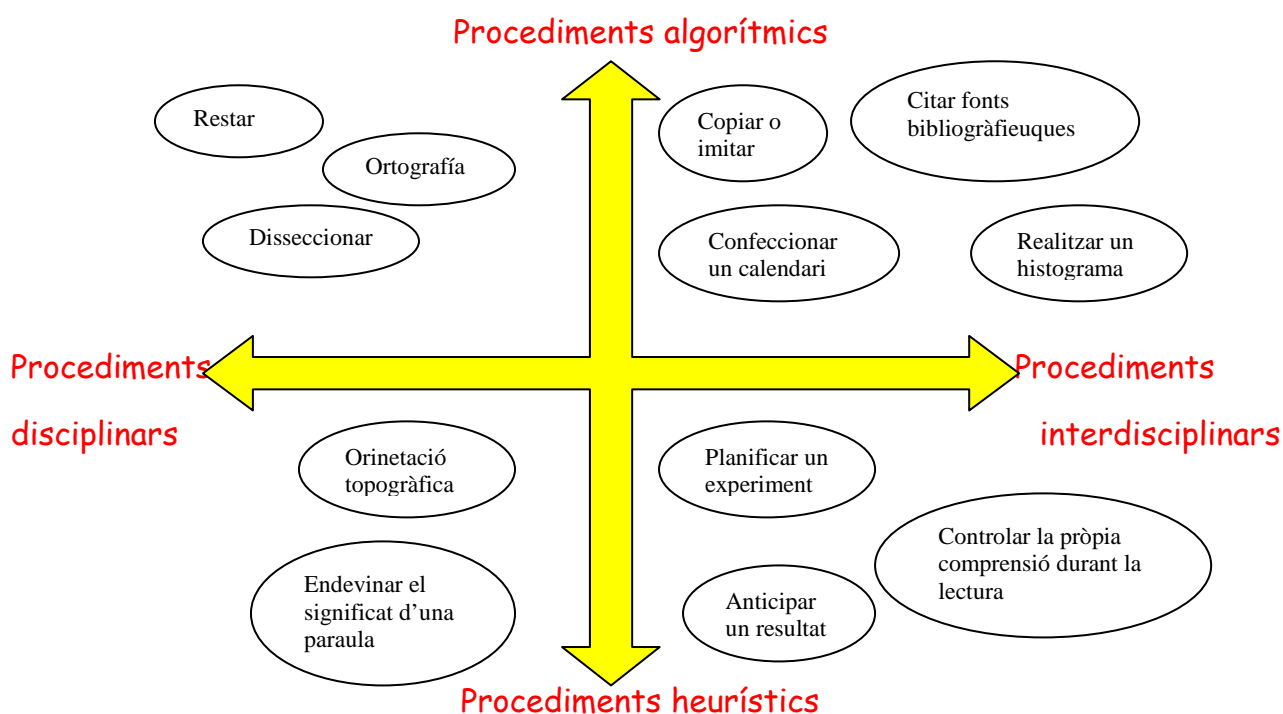
² Monereo, C. i altres. (2001). *Estrategias de enseñanza y aprendizaje. Formación del profesorado y aplicación en la escuela*

Dintre d'aquests procediments interdisciplinaris trobem dues branques de procediments: els procediments algorítmics i els procediments heurístics.

Els procediments algorítmics fan referència al fet que una correcta execució porta a una solució segura del problema, per exemple: fer una arrel quadrada o cosir un botó. En canvi quan aquestes accions comporten un cert grau de variabilitat i la seva execució no garantitza la consecució d'un resultat òptim, per exemple, planificar una entrevista, parlem de procediments heurístics. Es pot dir doncs:

Procediments algorítmics → TÈCNIQUES

Procediments heurístics → ESTRATÈGIES

A partir de les consideracions prèvies, es poden definir les estratègies d'aprenentatge com uns processos de presa de decisions (conscients i intencionats) en els quals l'alumne escull i recupera de manera coordinada, els coneixements que necessita per complimentar una determinada demanda o objectiu, depenent de les característiques de la situació educativa en la que es produeix l'acció.

L'ensenyament d'Estratègies d'Aprenentatge implicarà ajudar als alumnes a millorar i augmentar la construcció del coneixement condicional, ajudant-los a distingir entre conèixer una informació i pensar en com i quan usar aquesta informació.

Aquest aspecte dels processos d'ensenyament-aprenentatge suposa ensenyar als alumnes a analitzar conscientment els seus actes d'aprenent en relació a en quines condicions decideixen actuar d'una determinada manera quan aprenen un contingut o resolen una tasca, i quins canvis han d'efectuar quan alguna d'aquestes condicions varia.

En base a la definició d'Estratègia d'Aprenentatge que s'ha formulat, podem establir tres grans objectius que es consideraran prioritaris si es pretén aconseguir que els alumnes siguin estratègics quan aprenen:

1. Millorar el coneixement declaratiu i procedimental de l'estudiant respecte la matèria tractada. Els coneixement procedimental hauria d'incloure tant els procediments específics o disciplinars com els procediments interdisciplinars o d'aprenentatge.
2. Augmentar la consciència de l'alumne sobre les operacions i decisions mentals que realitza quan aprèn un contingut o resol una tasca.
3. Afavorir el coneixement i l'anàlisi de les condicions en les quals es produeix la resolució d'un determinat tipus de tasques o l'aprenentatge d'un tipus específic de continguts, amb la finalitat d'intentar aconseguir la transferència de les estratègies d'aprenentatge emprades a noves situacions d'aprenentatge, mitjançant el reconeixement de condicions similars d'aquestes noves situacions.

II) L'AUTOCONCEPTE: L'AUTOESTIMA

Tota persona té al seu interior sentiments, que segons la seva personalitat pot manifestar de diferents maneres. Moltes vegades aquestes manifestacions depenen d'altres factors, segons el lloc físic, sentimental i emocional, i aquests poden influir positiva o negativament en la formació de la persona, és a dir, en l'autoestima.

Els adolescents es troben en una etapa en la qual intenten definir la seva personalitat, prenent diferents models de tot allò que veuen i experimenten.

Però, què és l'autoestima?

L'autoestima³ és el sentiment valoratiu del nostre ser, de qui som nosaltres, del conjunt de trets corporals, mentals i espirituals que configuren la nostra personalitat. És a dir, el conjunt de creences que una persona té de si mateixa. És a partir dels 5 o 6 anys quan ens comencem a formar un concepte de com ens veuen els nostres adults (pares, mestres...), companys, amics, etc, i les experiències que anem adquirint.

L'autoestima és la responsable de molts fracassos i èxits, ja que una autoestima adequada, vinculada a un concepte positiu de si mateix, potenciarà la capacitat de les persones per desenvolupar les seves habilitats i augmentarà el nivell de seguretat personal, mentre que una autoestima baixa enfocarà a la persona cap a la derrota i el fracàs.

Una persona que no té confiança en si mateixa, ni en les seves pròpies possibilitats; pot ser per experiències que així li ho han fet sentir o per missatges de confirmació o desconfirmació que son transmesos per persones que son importants en la seva vida.

Una altra de les causes per les quals les persones arriben a desvaloritzar-se, es per la comparació amb els demés, destacant en aquests les virtuts en les que són superiors.

L'autoestima, a més és aprendre a estimar-nos i respectar-nos, és quelcom que es construeix per dins. Això també depèn de l'ambient familiar en el que es desenvolupa l'individu i els estímuls que aquest ambient li ofereix.

Diuen que en cada persona podem trobar tres persones:

1. **la que creiem que som = autoconcepte**
2. **la que els altres creuen que som**
3. **el que som realment= autoconeixement**

³ Raquel Resines Ortiz. Psicóloga clínica, COL N°: M – 12998.
http://www.acropolix.com/Educacion/edu_autoestima.htm

Per tant, l'autoconcepte és una part importantíssima de l'autoestima. Però què és l'autoconcepte? És el concepte que tenim de nosaltres mateixos. De que depèn?. En el nostre autoconcepte intervenen diferents components que estan interrelacionats entre sí: la variació d'un, afecta als altres (per exemple, si penso que sóc poca solta, em sento malament, per tant faig activitats negatives i no soluciono el problema.

Els factors que determinen l'autoconcepte són els següents:

- L'actitud o moticavió: és la tendència a reaccionar davant d'una situació un cop analitzada com a positiva o negativa. És la causa que ens impulsa a actuar, per tant, serà important plantejar-se els perquè de les nostres accions.
- L'esquema corporal: és la idea que tenim del nostre cos a partir de les diferents sensacions i estímuls. Aquesta imatge està molt relacionada i influenciada per les relacions socials, les modes, els complexos o els sentiments cap a nosaltres mateixos.
- Les aptituds: que són les capacitats que posseeix una persona per realitzar alguna cosa adequadament (intel·ligència, raonament, habilitats, etc.)
- Valoració externa: és la consideració o apreciació que fan les demés persones sobre nosaltres. Són els reforços socials, contacte físic, expressions gestuals, reconeixement social, etc.

Com podem millorar l'autoestima de l'alumne?

Com el professor pot augmentar l'autoestima de l'alumne?

Com ja he dit, l'autoconcepte i l'autoimatge del nen, pilars cognitius de la seva autoestima, es basen en gran mesura en les reaccions i opinions dels demés cap a la seva conducta i trets de personalitat.

Per això, el paper dels professors a l'hora de reflectir adequadament els aspectes positius del nen tindrà un efecte molt positiu cap a la seva autoestima.

Per afavorir el desenvolupament d'aquest autoconcepte i de l'autoimatge, els docents poden:

- Descobrir, observar i anotar els aspectes positius del nen.

- Evitar diferent tipologia de comentaris negatius sobre la persona de l'alumne, especialment de manera pública.
- Fer veure al nen les conductes adequades, focalitzant sempre en allò positiu, encara que la fita sigui petita.
- Mantenir entrevistes freqüents amb el nen, comentant-li tots els aspectes positius que hem anat observant i anotant.
- Escriure frases positives i d'ànim al corregir els treballs que després s'entreguen a l'alumne.
- Entregar un breu informe escrit als pares descrivint les seves qualitats.
- No comparar a uns alumnes amb altres, sinó ressaltar les característiques individuals positives de cada un d'ells.
- Dedicar uns minuts al final de cada classe per fer comentaris d'aspectes positius observats en alguns alumnes.

Com els pares/família poden millorar l'autoestima del nen "etiquetat"

L'autoestima dels nens es veu afectada per les etiquetes que moltes vegades els propis adults li han penjat. Ens aquest cas ens referim al nen etiquetat o encasillat en un defecte o tret de caràcter negatiu: "és un gandul", "és molt desordenat", "és mentider", etc.

Ja se sap de les conseqüències tant negatives que aquest fet comporta. Es parla de "la profecia autocumplida" per referir-se a aquest fenomen: la mateixa etiqueta fa que el nen es comporti d'aquesta manera.

El mecanisme que pot fer que funcioni l'etiqueta podria ser: "si tots estan d'acord en que sóc (gandul, desordenat...) es que ho sóc, llavors és lògic que em comporti així..."

Treure a un nen d'aquest cercle viciós no és fàcil, es necessita dissenyar un pla específic.

Aquestes orientacions representen petits intents que poden fer els pares i mares per ajudar als seus fills:

1. Sempre que es pugui cal tornar-li una nova visió de sí mateix. Per exemple el nen que és desordenat, podríem llençar-li missatges del tipus: " Aquests cromos estan molt ben ordenats, fan una pila perfecta!". Així ignorem la conducta incorrecta i intentem "atrapar" al nen portant-se bé per dedicar-li atenció.
2. Donar-li l'oportunitat de mostrar-li el comportament contrari i/o correcte. Per exemple: "M'acaben de trucar i no tinc temps de recollir la caixa d'eines, et fa res recollir-la i deixar-la al seu lloc? Gràcies." D'aquesta manera li estem donant el missatge: ' tu pots i jo confío en el que facis'. A més, li donem la oportunitat d'agrair-li el favor i premiar-lo amb la seva bona conducta.
3. Elogiar la seva conducta quan hi ha algú present. Per exemple: "És un expert en còmics. Els té tots ordenats per col·leccions i te'n busca un en un tres i no res".
4. Mostrar-li la conducta adequada: "Sempre que tinc que ordenar aquesta estanteria em sembla aborrit i em costa moltíssim. Aquesta vegada ordenaré una fila d'estanteria cada dia, i així en una setmana ja estarà". Aquí ens posem a la seva pell, expressant la dificultat que suposa el fet d'ordenar quelcom, i a més li oferim una alternativa que el pot ajudar a aconseguir-ho.
5. Recordar-li experiències passades en les que va mostrar el comportament correcte.
6. Mostrar-li la nostra desaprovació i dir-li com actuar quan es comporti inadequadament. Per exemple: " No m'agrada com han quedat les peces del trencaclosques, totes tirades. Quan hagi recollit ja pots encendre la televisió". L'objectiu final és que sigui capaç d'ordenar les coses sense recodar-li. De moment, està bé ajudar-lo amb instruccions prèvies.

4. PROJECTE D'INNOVACIÓ: LA MEVA APORTACIÓ

La meva intervenció és focalitzada en una nena de 13 anys amb dèficit d'atenció, dificultats d'aprenentatge generalitzades, així com una baixa autoestima.

4.1. COM VA ARRIBAR AL CENTRE?

Ja fa cinc anys que la Maria⁴ és atesa per la Mar. Quan va arribar al centre la nena cursava tercer de primària i presentava dificultats d'aprenentatge d'una manera generalitzada a totes les àrees. A més d'aquestes dificultats en l'aprenentatge, també es veia una manca de confiança en si mateixa i alhora una sobreprotecció per part de la família.

A l'escola era una nena amb dificultats però mai se li va fer un diagnòstic per part d'un psicopedagog, ni va ser atesa per els mestres d'Educació Especial.

La sensació i el record que ara té de l'escola és la marginació i de que gairebé ningú l'ajudava, sempre verbalitza que a ella no li deixaven fer les mateixes feines que els altres i que s'aborria molt a classe.

Des d'un primer moment la Mar va fer un anàlisi extensiu d'aquella situació, parlant amb els pares, amb el centre i amb la pròpia nena.

Una de les prioritats va ser el d'ajudar-la amb les diferents tasques escolars, ensenyar-la a estudiar a que entengués el que a l'escola li volien ensenyar, etc. En aquest sentit la nena va millorar, semblava que el recolzament amb la Mar li anava bé.

Però a mesura que s'anava fent gran és veia un problema de confiança en si mateixa, fins i tot, de baixa autoestima. Així que es va decidir que mentre es reforçaven els continguts escolars, es treballaria la seguretat en si mateixa.

4.2. QUINES DIFICULTATS PERSISTEIXEN ARA? QUINES HAN SORGIT DE NOVES?

La Maria ara té 13 anys i s'ha decidit des de l'IES on estudia juntament amb la família i el psicopedagog del centre que repeteixi el primer curs d' ESO. Per tant

queda clar que les dificultats d'aprenentatge segueixen persistent. El pròxim curs se li farà una adaptació curricular individualitzada (ACI), perquè els professionals de l'institut així ho creuen i hi coincideixen els pares i també la Mar, ja que la Maria té un nivell molt per sota als dels seus companys/es.

La situació en la que actualment es troba la nena és complicada ja que per una banda persisteixen les dificultats d'aprenentatge, i per altra repeteix curs, fet que li suposa un agreujament a aquesta baixa autoestima i inseguretats en ella mateixa que ja pateix.

En aquest sentit la Mar creu convenient reforçar-li per una banda les estratègies d'aprenentatge basades en la comprensió lectora (on més dificultats té) i per altra un treball d'autoconcepte i d'autoestima. A partir d'aquí és on sorgeixen les meves Propostes d'Intervenció amb la Maria.

4.3. ANTECEDENTS: INTERVENCIÓ EDUCATIVA

A continuació, queden especificades a grans trets les intervencions que la psicòloga ha fet en els diferents àmbits: la família, el professorat i amb la pròpia alumna.

- **Amb la família:** La família ha estat un dels àmbits d'intervenció prioritaris en aquest cas. La psicòloga sempre ho ha considerat molt important ja que fins fa poc hi havia una negació de les dificultats que presenta la nena, i la família ho atribuïa per una banda als professors i per altra a que "la nena era vaga". La Mar ha intentat canviar aquesta concepció i sembla que ho ha aconseguit. El que necessita l'alumna per anar endavant és un ordre i una constància que la família no té i en aquest sentit la Mar els va realitzar un treball molt interessant per realitzar a casa, on cada membre de la família havia de dur a terme unes determinades funcions.

- **Amb els mestres:** Bàsicament la intervenció que ha fet amb els mestres i professionals de l'educació han estat diverses entrevistes sobre l'evolució de la nena. Tot i això no ha estat fins aquest any quan la nena ja ha començat anar a

⁴ Nom no real de l'alumna a qui faig referència

l'IES, que ha pogut fer un major seguiment de l'alumna dins al centre gràcies a la psicopedagoga d'aquest centre. Cal destacar que a l'escola no hi havia aquesta figura (excepte l'EAP) i que mai hi va haver una demanda de l'escola a l'EAP per aquest cas.

- **Amb la pròpia alumna**→ És impossible resumir tota la intervenció que ha fet la psicòloga amb l'alumna al llarg d'aquests 5 anys.

Una de les intervencions més interessants i que jo mateixa he pogut veure és la que s'ha realitzat els últims mesos. Aquesta intervenció s'ha anat entrelligant amb la meva perquè hi té molts punts en comú.

Es tracta d'un dossier que dóna pautes a l'alumna per aprendre a estudiar en tots els aspectes que aquest fet suposa: des de l'administració del temps, passant per la concentració fins a l'ordre que s'ha de seguir a l'hora d'estudiar.

4.4. LA MEVA INTERVENCIÓ

A partir dels anàlisis dels apartats anteriors, i de les entrevistes amb les meves tutores de pràctiques vam concretar quina seria la meva intervenció al centre (pàg. 2).

La intervenció que he desenvolupat es centra en una sola alumna que presenta diverses dificultats. He dividit el projecte en Unitats d'Intervenció i per una banda trobem un treball específic de lectura i comprensió lectora (on més dificultats a l'hora d'aprendre presenta), i per altra banda un dossier per treballar l'autoconcepte i l'autoestima.

JUSTIFICACIÓ:

Després d'unes sessions d'observacions i de intercanvis d'opinions amb la psicopedagoga, vaig veure molt clar que a on més dificultats tenia la nena era amb la comprensió lectora. Degut a aquesta dificultat que presenta queden repercutits la resta d'aprenentatges que pugui fer.

Per tant la meua intervenció va directament relaciona amb la competència d'aprendre a aprendre mitjançant diferents estratègies de comprensió lectora. Així he escollit l'àrea de Llengua Catalana des d'un enfoc comunicatiu perquè tal i com diu el nou currículum *"la competència comunicativa lingüística és la base de tots els aprenentatges"*, és a dir, que la Llengua és alhora mitjà i objectiu de l'ensenyament. És important tenir en compte que la mesura més efectiva per aprendre una llengua (en aquest cas, ens centrem en la comprensió lectora) és fer coses amb aquesta. Per tant, he decidit desenvolupar activitats de comprensió a partir d'activitats lúdiques i engrescadores, amb un llenguatge molt contextualitzat i funcional.

⁵La majoria dels aprenentatges que es fan dins el context escolar, impliquen l'habilitat de llegir, però aquesta no es redueix només en l'àmbit acadèmic sinó també és una habilitat que ajudarà en la seva vida quotidiana i social. Aquesta habilitat de llegir i comprendre té unes característiques que són de les quals he partit per desenvolupar la meua proposta d'intervenció.

Entenem que llegir implica diferents elements, els quals són tots necessaris perquè es doni aquest concepte:

- Descodificar: saber interpretar els elements del text.
- Comprendre: implica entendre el què s'està llegint, i juntament amb la descodificació formen l'acte lector.

⁵ Teoria extreta dels apunts de classe (5è de Psicopedagogia, UDG curs 2007-08) en l'assignatura *Ensenyament i aprenentatge de la llengua oral i escrita*

- **Aprendre:** La lectura esdevé un instrument per aprendre coses i adquirir més coneixements.
- **Adaptar-se:** implica adaptació social, ja que en la nostra societat és fa imprescindible saber llegir.
- **Plaer:** llegir pot ser un plaer, ja que dóna excés a uns valors lúdics, estètics...

No pot existir lectura sense uns objectius clars, que també són els que ens permeten marcar com la farem. La lectura serà diferent segons dos aspectes: els objectius o la velocitat. En el primer cas, segons els objectius la lectura pot ser: extensiva, on l'objectiu és passar-ho bé; intensiva, l'objectiu d'aprendre o obtenir alguna cosa; ràpida i superficial, l'objectiu del qual és fer-se una idea del text, o involuntària com per exemple la publicitat.

La velocitat de lectura és significativa si va lligada a la comprensió. Per tant, la lectura segons la velocitat pot ser:

- **Integral:** una lectura on ho hem de llegir tot. Aquesta alhora pot ser reflexiva, quan es fa per aprendre, o bé mitjana, quan ho llegim tot, però només entenem el què és rellevant.
- **Selectiva:** un exemple seria el diari. Aquesta lectura selectiva pot ser atenta, si en la lectura que fem busquem alguna cosa, o a cop d'ull, que seria aquella lectura que serveix per fer-se una idea global.

L'acte de lectura no només el podem reduir a un diàleg entre el text i el lector, sinó que a més hi ha un entorn, el context. A partir d'aquests tres elements, establim unes relacions entre el lector i el text i el lector i el context.

Quan treballem la lectura, hauríem de basar-nos amb el model interactiu, ja que parteix del fet, que en la lectura hi intervenen tres elements:

- **El lector:** mai és neutre, ja que cal tenir en compte el que sap i el que fa, tant a nivell de mecànica lectora com no.
- **El text:** estar escrit amb una determinada intenció, però depèn com el llegeixi el lector tindrà un altre significat. Però el text també és contingut, ja que

depenen d'aquest tindrà més interès o menys. Alhora, el text, està influenciat per la seva organització, és a dir, la seva estructura.

- El context: és extern a l'acte lector, però pot influenciar-hi, segons les condicions de lectura, les expectatives...

És important, que quan es llegeixi, s'estableixin relacions entre vocabulari i coneixements previs, és a dir, que el lector pugui relacionar el que sap amb els nous coneixements. A més, si ho fomentem als nostres alumnes, aquests seran conscients que saben coses, i per tant estan més motivats per la lectura. Un cop el lector, ha relacionat els coneixements previs amb els nous, pot fer interpretacions del text, les quals no sempre són previstes pel lector.

Un altre aspecte rellevant en la lectura, és que el lector tingui control de la comprensió, és a dir, que sigui conscient de si ha entès o no el text.

Tant en el context com amb el lector, cal tenir en compte: el sentit de les lectures, ja que l'alumne ha de tenir clar l'objectiu de lectura; la interrelació d'activitats lingüístiques, que fa referència a la diversitat d'activitats que es podem fer; els models de lectura, és a dir, s'han d'ensenyar tots els elements que conformen la lectura, sempre que siguin útils; els contextos rics i acollidors, hauríem d'intentar que els alumnes relacionessin la lectura amb contextos amables.

Quan és llegeix utilitzem diferents estratègies, les quals ens poden servir de referència per veure l'evolució o problemes en la lectura dels nostres alumnes. Aquestes estratègies són: descodificar amb fluïdesa; conèixer els objectius de lectura i adaptar-hi la conducta lectora; distingir el què és essencial de tot allò que fa d'accessori en relació als objectius de la lectura; activar els coneixements previs; establir relacions entre coneixements previs i la informació nova aportada pel text; autoavaluar i autorregular la comprensió; adoptar sentit crític; jerarquitzar i resumir idees principals; realitzar hipòtesis i prediccions en el curs de la comprensió i inferir-ne i comprovar-ne la certesa; atenció concentrada; avaluar, integrar, remodelar les idees inicials i els esquemes propis.

A partir d'aquest conjunt d'idees es desenvolupa la meva proposta d'intervenció, que es titula: Llegir, comprendre i aprendre.

TEMPORITZACIÓ

Aquesta proposta es realitza al llarg de 8 setmanes, i està formada per quatre Unitats D'Intervenció.

Setmanes 1 i 2	Setmanes 3 i 4	Setmanes 5 i 6	Setmanes 7 i 8
U.I 1: El text instructiu	U.I 2: El text periodístic: la notícia	U.I 3: Notes i avisos	U.I 4: Resums i esquemes

OBJECTIUS GENERALS:

- Desenvolupar la competència comunicativa oral i escrita per a comunicar-se amb els altres, per aprendre, i per a expressar les opinions i concepcions personals.
- Comprendre discursos, explicacions orals i textos escrits que es donen en l'àmbit escolar i en el context social i cultural proper.
- Utilitzar la comprensió lectora eficaçment, tant per buscar, recollir i processar informació, com per escriure textos vinculats a les diferents àrees del currículum.
- Reflexionar sobre la llengua i les normes de l'ús lingüístic a partir de situacions de comunicació reflexiva, per a escriure i parlar de forma adequada, coherent i correcta, i per a comprendre textos orals i escrits.
- Manifestar una actitud receptiva, interessada i de confiança en la pròpia capacitat d'aprenentatge.
- Reconèixer els diferents tipus de text segons la seva funcionalitat i presentació.
- Utilitzar les estratègies i habilitats necessàries per una bona comprensió i rapidesa lectora.

UNITATS D'INTERVENCIÓ

UNITAT D'INTERVENCIÓ 1: EL TEXT INSTRUCTIU

INTRODUCCIÓ:

Aquesta és la primera Unitat d'Intervenció que he dut a terme, com ja s'ha explicat, la nena presenta greus problemes de comprensió i fluïdesa lectora. He començat treballant el text instructiu perquè són textos curts i poc freqüents en l'àmbit escolar. He intentat que siguessin motivadors per la nena i que l'engresquessin a llegir i comprendre.

TEMPORITZACIÓ:

Setmana 1	Setmana 2
Activitat 1: Què és llegir?	Activitat 4: Biografies
Activitat 2: Receptes de cuina	Activitat 5: Recomenacions
Activitat 3: Anem al cinema	

OBJECTIUS DIDÀCTICS:

- Establir un primer contacte amb la lectura d'aquest tipus.
- Comprendre com s'estructura una instrucció i quines formes gramaticals i gràfiques són més usuals en aquests textos.
- Reescriure un text instructiu adaptant-ne les formes verbals.
- Escriure una recepta, com a forma de text instructiu.

ORIENTACIONS METODOLÒGIQUES:

Com ja s'ha dit, aquesta és la primera Unitat D'Intervenció i el que es pretèn en un primer moment és la presa de contacte de l'alumna amb la lectura i també amb mi, ja que encara no em coneix gaire i s'han d'anar establint aquests primers contactes. Amb la primera activitat obrirem un diàleg sobre el que per ella vol dir llegir, quines dificultats creu que té, quin tipus de textos li agraden més.... Així a partir de les

seves respostes podrem fer una avaluació inicial i anar orientant les activitats que volem desenvolupar d'una manera o d'una altra.

Les activitats es basaren en la reflexió i el diàleg entre la psicopedagoga i l'alumna, sense accelerar ni dificultar el procés de realització d'aquestes. Es tindrà en compte allò que l'alumna pensa i allò que vol saber per tal de poder orientar l'activitat pedagògica més adequada en cada moment i poder anar establint un aprenentatge més significatiu. Amb això vull dir que encara les activitats siguin explícites, si ho veiem convenient no cal seguir-les al peu de la lletra sinó que segons els interessos tant de l'alumna com de la psicopedagoga es poden anar modificant.

ACTIVITATS:

1. Activitat introductòria: Què és llegir? Sempre llegim igual?.

En aquesta primera activitat comencem amb el diàleg sobre el que és per ella llegir i tal i com he explicat en les orientacions metodològiques, fer una primera presa de contacte. Podem servir-nos del següent text per a dur a terme aquesta primera activitat i les primeres reflexions:

Sempre que llegim ho fem per una raó, amb una finalitat concreta: per plaer, perquè busquem una informació, etc. Aquesta, l'existència d'una raó, és la primera condició de la lectura.

La segona condició de la lectura ve donada pel text. Quan llegim un text normalment identifiquem el seu gènere i això fa que s'agiliti la comprensió, la velocitat lectora, la selecció d'informació...Per exemple, notícies de diari, novel·les, anuncis, cartes, textos tècnics, la guia telefònica, no es llegeixen igual, perquè cada tipus de text imposa les seves condicions de lectura.

Existeixen quatre tipus bàsics de lectura:

- 1) **Lectura selectiva**, també anomenada cop d'ull. Consisteix a buscar dades molt concretes, d'una manera ràpida, passant la vista pel text, aturant-nos només en allò que ens interessa, de manera que no llegim completament el text.*
- 2) **Lectura d'estudi o comprensiva**. En aquest cas necessitem comprendre el contingut del text i per tant requerim una lectura lenta i profunda. És important fer una pre-lectura, és a dir, fer abans una lectura global per copsar la idea general del text.*
- 3) **Lectura crítica**. Consisteix a fer, alhora que llegim, una reflexió sobre el contingut del text, i sotmetre'l a una anàlisi posterior.*
- 4) **Lectura lúdica o per plaer**. És la lectura relacionada amb la literatura i té una finalitat purament d'entreteniment estètic.*

2. Receptes de cuina.

Amb aquesta activitat ja ens endinsem en les primeres lectures. Com que l'alumna té un cert interès en el món de la cuina, he cregut oportú començar per aquests tipus de text que l'animaran a llegir i a adonar-se de la importància d'una bona comprensió lectora.

Exercici 1:

En aquest exercici et proposo localitzar dades concretes; per tant, l'objectiu de la teva lectura està molt determinat. Llegeix els textos un cop i fes el que se't demana. Una vegada tinguis les solucions, fes un repàs ràpid per tal de verificar els resultats. Llegeix les dues receptes que tens a continuació i fes la llista dels ingredients necessaris per a la seva realització.

PATATES AMB MANDONGUILLES

Es va barrejant la carn picada amb l'ou batut i, en acabat, es fan boletes petites que es passen per farina i es posen a fregir en una cassola amb oli; quan són rosses es treuen i es deixen en un plat; en el mateix oli es fregeixen una mica els bolets (si no són de llauna, que també van bé) i també es treuen. Després s'hi fan fregir dos grans d'all i es llencen, llavors s'hi tira la ceba ratllada i quan comença a agafar color s'hi afageix el tomàquet ratllat; quan ja ha sofregit una estona s'hi tiren les mandonguilles, els bolets, la fulla de llorer i les patates i es remena un parell de vegades; es cobreix amb aigua bullent i es deixa coure tot plegat uns vint minuts. Se serveix ben calent. Si es vol es poden fregir les patates a part i aleshores no cal tirar-hi tanta aigua ni cal tampoc que cogui tanta estona.

Ingredients:

PLUM-CAKE

Es renten les panses i es posen en remull amb el conyac. Aquesta operació s'ha de fer el dia abans de fer el plum-cake; i també és millor fer la pasta a la vigília, per tal que repositi. Es fa de la manera següent: es fa fondre la mantega i es poda en un bol, s'afageix el sucre, els ous i es barreja bé. Després s'hi tira la farina, el llevat i la pell ratllada de la llimona. Es treballa bé aquesta pasta i després es tapa el bol amb un tovalló i es deixa reposar. L'endemà s'afageixen les panses a la pasta, tot remenant i treballant-la bé. Es posa la meitat d'aquesta pasta en un motlle de plum-cake untat amb mantega, a sobre s'hi posen les fruites confitades ben escampades i es cobreix amb la resta de la pasta; es posa el motlle al forn ben calent; al cap de deu minuts s'abaixa el foc i al cap d'una hora es torna a pujar la temperatura del forn. Durant tot aquest temps s'ha d'anar vigilant. Ha d'estar al forn d'1 h $\frac{1}{2}$ a 1 h $\frac{3}{4}$.

Ingredients:

Exercici 2:

Reconstruir els diferents fragments que componen una recepta de cuina. Aquesta és una activitat més manipulativa; es tracta de retallar en diferents fragments una recepta de cuina i barrejar-los, l'alumna haurà de llegir-los i tornar-los a ordenar de manera que quedi ben composada.

Exercici 3:

Llegeix atentament aquest article i a continuació redacta de manera esquemàtica la recepta del xató. Pots seguir aquest esquema:

- Nom del plat
- Ingredients
- Nombre de persones
- preparació

Cadascú amb la seva recepta

Els ingredients bàsics

Per fer conèixer la ruta del Xató s'ha editat un follet en el qual es recull la llista dels restaurants on el serveixen i quatre receptes per poder preparar-lo a casa. Els ingredients són pràcticament els mateixos a

cada població, però a cada cuina el xató té una particularitat. La recepta per a sis persones que proposa Vilafranca del Penedès - i que s'acostumava a menjar al camp o a la muntanya- inclou com a ingredients per elaborar aquest plat: dos o

tres enciams, 600 grams de bacallà en remull i engrunat, 250 grams de tonyina, 12 filets d'anxova i 200 grams d'olives arbequines. La salsa s'elabora amb tres o quatre grans d'all, un bitxo petit, dues cullerades de pebre vermell, oli d'oliva, vinagre, vi i sal. Per preparar el xató de la forma més ortodoxa cal posar prèviament el bacallà, la tonyina i les anxoves en remull, i rentar bé tots els altres ingredients. Després s'han de picar en un morter els alls i el bitxo, i afegir-hi el pebre vermell, l'oli, el vinagre i la sal. Cal barrejar-ho tot i remenar-ho bé. Si es vol degustar acompanyat d'una salsa més espessa, s'hi poden posar unes engrunes de pa xopes de vinagre i també s'hi pot afegir algun gra d'all ben escalivat.

3. Anem al cinema

A continuació tens un fragment de la cartellera del cinema. Vols anar a veure una pel·lícula en què els protagonistes siguin uns nens. Marca amb un cercle les pel·lícules que compleixin aquesta condició. Tens 3 minuts de temps. Després contesta les preguntes.

<p>ABRE LOS OJOS. Un noi explica a un psiquiatre els fets que l'han portat a la presó. Ric i atractiu s'ha enamorat d'una noia. Passen una nit junts, però l'endemà es troba amb una altra noia obsessionada per ell.</p> <p>A LOS QUE AMAN. Una passió amorosa secreta i profunda marca la vida d'un jove metge, i fa trontollar les existències dels qui l'envolten: una noia que s'entrega cegament a l'home equivocot, una nena cruel en la seva innocència, un boig que recita Dante i una bella i misteriosa professora d'esgrima.</p> <p>BARRIO. Tres adolescents de classe social humil passen les vacances del mes d'agost al barri on viuen, a l'extraradi obrer d'una gran ciutat, pensant diverses coses per passar l'estona.</p>	<p>BÉSAME GUIDO. Un italoamericà de 24 anys decideix deixar la pizzeria on treballa quan troba el seu germà fent l'amor amb la seva nòvia, i dedicar-se a la seva vocació d'actor. Mentrestant, un actor homosexual de Manhattan és abandonat pel seu amant i busca un company de pis.</p> <p>L'ARBRE DE LES CIRERES. Mentre un nen construeix un món a la seva mida i un lladre viu dissimulant la seva condició, el metge d'una petita vall decideix jubilar-se anticipadament.</p> <p>BIG NIGHT. Dos germans italians regenten un restaurant en un poble costaner de Nova Jersey durant els anys 50. El negoci no va del tot bé i conviden a sopar un famós músic de jazz perquè el local aconsegueixi notarietat.</p>	<p>LA ISLA DE BIRD STREET. Un nen d'11 anys que viu en un gueto jueu durant la Segona Guerra Mundial, s'ha d'amagar dels nazis amb la seva mascota, un ratolí. Durant tres mesos espera que el seu pare compleixi la promesa de tornar a buscar-lo.</p> <p>LA SOMBRA DE LA NOCHE. Un estudiant de dret es contractat com a vigilant nocturn d'un hospital, i s'encarrega del dipòsit de cadàvers.</p> <p>LA TRAMA. Després d'inventar un nou procediment per la seva companyia, un home tem que algú li pugui robar la idea. Una trobada amb un milionari li incrementa els dubtes.</p> <p>IF. Comença un nou curs en un internat anglès i els alumnes es preparen per convida-hi un altre any; un d'ells és el líder del sector més rebel.</p>	<p>LOS MISERABLES. A la França de començaments del segle XIX un home és condemnat per robar una barra de pa. Però el perdó d'una persona li canvia la vida i es converteix en respectable alcalde d'una ciutat. Però el policia que el va enxampar reapareix a la seva vida i s'obsessiona a perseguir-lo.</p> <p>LOS AMANTES DEL CÍRCULO POLAR. El 1980, a la sortida d'un col·legi, dos nens surten corrent per diverses raons. Les vides de tots dos entren en un cercle, una història d'amor apassionada.</p>
--	--	---	---

a) Quin tipus de lectura has fet servir?

b) Has llegit íntegrament el text? Per què?

4. Biografies

Exercici 1:

Llegeix l'article sobre l'oceanògraf Jacques Cousteau i fes una llista dels seus invents. Tens tres minuts.

UN LLOP DE MAR

Jacques-Yves Cousteau va néixer l'11 de Juny de 1910 a Saint André-de-Cubzac (Gironde-França), va ser educat a l'Escola Naval -promoció 1930- i va experimentar, des de 1936, diversos prototips d'aparells respiratoris. El 1943 va inventar, amb l'enginyer Emile Gagnan, l'escafandre autònom submarí. El 1950 va transformar en nau de recerca oceanogràfica un vell dragador de mines, el Calypso, a bord del qual ha dut a terme molts creuers científics.

En el curs de les seves expedicions, amb savis de tot el món, ha dirigit importants films submarins, com El Món del silenci, (premis Oscar i Palma d'Or) i més de 70 films difosos a les televisions de tot el món.

Des de 1967 l'equip del Calypso ha fet viatges llargs i complexos, des del Mar Roig a l'Oceà Índic, de l'Atlàntic Pacífic, de l'Antàrtida a l'Egeu.

El Calypso ha explorat molts dels més grans sistemes d'aigua, inclosos el Nil, el Saint Lawrence, l'Amazones i el Missisipí.

Des del 1985 ençà, l'equip del Calypso i el vaixell Alcione han voltat la terra en una expedició de 5 anys anomenada el Redescobriments del món, per tal de veure el planeta sota una nova mirada. Cada any de viatge va produir un programa de televisió de quatre hores.

Al comandant Cousteau se li deuen nombrosos enginys d'exploració submarina, principalment els balanços submergibles SP 350, SP1000 -anomenats Puça de Mar- i, en col·laboració amb Lucien Malavard, la posada en marxa d'un sistema revolucionari de propulsió eòlica dels vaixells anomenats Turbovela.

L'any 1957 va ser elegit director del Museu Oceanogràfic de Mònaco, ha escrit més de 50 llibres, entre els quals Le Monde du Silence, Les Dauphins et la liberté i A la recherche de l'Atlantide. El comandant Costeau va crear The Costeau Society el setembre de 1973, dedicada a la protecció i a la millora de la vida. El gener de 1974, la fundació va esdevenir operativa i, sense finalitat de lucre, es va mantenint amb les quotes dels associats. Aquesta societat té ara més de 300.000 membres, principalment als Estats Units.

El Parc Oceànic, construït en el centre de Les Halles de París, és la seva darrera obra.

Jaques-Yves Costeau ha rebut nombroses distincions, entre les quals la de Cavaller de la Legió d'Honor. El 1985 va ser nomenat membre de la prestigiosa Académie Française. El 1990 va ser elegit Doctor Honoris Causa per la Universitat Politècnica de València, alhora que la Universitat Lliure de Brussel·les va crear una càtedra Cousteau dedicada a l'ecologia.

Invents:

Exercici 2:

Per realitzar aquest exercici hauràs de filar més prim en la teva lectura, perquè s'han introduït dades falses, que entren en contradicció amb d'altres informacions del text i que, per tant, resulten incoherents. La teva feina serà descobrir-les. Llegeix atentament i digues quines són. Subratlla-les. No caiguis en els paranys.

M. AURÈLIA CAPMANY. Va néixer a Barcelona el 1918. Procedeix d'una família de tradició literària i intel·lectual (el seu pare, Adrià Gual, fou un important folklorista). Estudià Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona. Juntament amb Ricard Salvat fundà el 1960, l'escola d'Art Dramàtic Aureli Capmany. Ha tingut un paper molt destacat en la vida pública i política catalana.

JOAN FUSTER. Va néixer a Suècia el 1923 on sempre ha residit. D'ascendència pagesa i menestral, va estudiar Dret a la Universitat de València i, des de jove, ha col·laborat en la premsa periòdica, activitat que li ha permès professionalitzar-se com a escriptor.

MANUEL DE PEDROLO. Va néixer a l'Aranyó l'any 1918. Novel·lista, poeta, autor de teatre i assagista. Estudià a Tàrrrega i a Barcelona, on va morir. Pedrolo és abans que tot novel·lista. La seva obra narrativa és, probablement, la més extensa que mai s'hagi escrit en català. Aquesta plena dedicació en la novel·la va impedir que pogués escriure cap obra dramàtica.

5. Recomenacions

Exercici 1:

Llegeix atentament aquest text instructiu extret del diari *El Periódico* i indica si les afirmacions que hi ha a continuació són veritables (V) o falses (F)

REMEIS CASOLANS

El consum anual de medicaments situa el nostre país en els primers llocs dels països farmacoadictes de la Unió Europea. Algunes antigues receptes ens poden ajudar a tractar les molèsties més senzilles, per tal d'evitar d'aquesta manera la dependència dels fàrmacs.

Cops i contusions

Per alleujar els dolors produïts per cops i contusions, no hi ha res millor que l'alcohol de romaní. S'obté barrejant en un recipient alcohol de 90° i un bon grapat de fulles de romaní. El preparat es guarda tapat i, després d'haver-lo macerat durant dues setmanes, ja està a punt per poder-lo aplicar sobre la zona afectada.

Talls o ferides

La primera reacció davant d'una ferida ha de ser la de netejar la zona i la segona, tallar l'hemorràgia. Les ferides es renten amb molta aigua i l'hemorràgia s'interromp mitjançant la pressió sobre la zona afectada. La pel·licula blanca i fina de l'exterior de la clofolla d'ou és un embenat excel·lent per a ferides lleus.

Èczemes i granissades

L'aigua d'hamamelis (que es compra a les farmàcies com a bany ocular) és ideal per a l'alleujament de la coïssor que produeixen els èczemes i les granissades. També podem fer servir farina de civada, que podem aplicar en forma de cataplasma si hi ha erupcions localitzades o com a bany en el cas de les alteracions més esteses. N'hi ha prou d'afegir una decocció d'uns 250 grams de farina a la banyera i estar-nos a l'aigua uns 20 minuts.

a. Amb aquest article es vol aconseguir

que la gent no prengui tant fàrmacs.

b. L'acohol de romaní es prepara en molt

poca estona.

c. Si ens tallem, el primer que hem de

fer és aturar l'hemorràgia.

d. Per calmar la coïssor es pot fer servir

un producte per els ulls.

e. Amb la farina de civada, el romaní o la

clofolla de l'ou es poden preparar remeis

casolans per a ferides lleus.

Exercici 2:

Llegeix atentament aquest fragment d'un article del diari *El Periódico* i subratlla les expressions que s'han utilitzat per fer recomenacions.

Una bona hidratació cutània requereix, sobretot, no abusar de sabons o de gels que netegin en excés. Cal rentar-se tot el cos cada dia, però solament s'han d'ensabonar diàriament i a consciència les zones subjectes a males olors, com la genital, els peus i les axil·les. Les altres parts, amb l'aigua i la utilització de substàncies emol·lients sense detergents en tenen prou per mantenir una higiene correcte i saludable. S'ha d'evitar, doncs, l'excés de sabó o de gel, i les esponges i manyoples que destrossen la capa hidrolipídica i comporten la disminució de la protecció natural de la pell.

El control dels agents externs és bàsic també per mantenir una hidratació cutània correcte. Per tant, convé evitar l'exposició prolongada i directe al vent, les radiacions ultraviolades i les fonts de calor seca com, com la calefacció de l'automòbil, sovint oblidada i desconeguda.

UNITAT D'INTERVENCIÓ 2: EL TEXT PERIODÍSTIC: LA NOTÍCIA

INTRODUCCIÓ:

És molt important la relació entre la lectura i la societat que ens envolta. L'alumne ha de ser conscient de la importància del text en la majoria dels aspectes de la nostra vida. El diari i les notícies que hi trobem son una bona manera d'adonar-se d'aquesta importància. Aquest mitjà de comunicació sembla motivador per l'alumna en qüestió i per tant, l'he intentat aprofitar en totes les seves dimensions.

TEMPORITZACIÓ:

Setmana 3	Setmana 4
Activitat 1: Què són les notícies?	Activitat 4: Quin títol hi poso?
Activitat 2: Les cinc preguntes	Activitat 5: Ara et toca a tu
Activitat 3: Títols i subtítols	Activitat 6: Anuncis

OBJECTIUS DIDÀCTICS:

- Llegir i comprendre una notícia de premsa.
- Relacionar el titular de la notícia amb el seu contingut.
- Posar títol a notícies senzilles.
- Reconèixer com està estructurada la informació en una notícia.

ORIENTACIONS METODOLÒGIQUES:

Tot i que veiem una temporització determinada pel que fa les activitats, aquestes son globals i flexibles. En cap moment ens posarem la pressió d'acabar una determinada activitat, a més aquestes s'han d'anar fent segons el ritme de l'alumna, assegurant-nos a cada pas que entén allò que fa i perquè ho fa. La conversa, el diàleg i els coneixements previs dels diferents agents educatius, seran indispensables per anar desenvolupament la Unitat d'Intervenció.

ACTIVITATS:

1. Activitat introductòria: Què són les notícies?

En aquesta primera activitat agafaríem diferents diaris i explicaríem què són les notícies i en miraríem algunes alhora que ens anem fixant en l'estructura d'un diari.

Per dur a terme aquesta primera activitat introductòria ens pot servir el següent text:

Les notícies són narracions breus que es publiquen a la premsa i que ens donen informació sobre fets o esdeveniments actuals.

Els diaris structuren les notícies en diferents seccions temàtiques o geogràfiques.

També s'hi publiquen petits enuncis, publicitat en general, propostes per a les hores d'oci, les programacions de ràdio i televisió, etc.

Agafem com a exemple el diari El Periódico i veiem que les seccions informatives ocupen la primera part del diari i contenen un considerable suport fotogràfic. L'última pàgina ofereix una síntesi o sumar del contingut en la secció "El dia en tres minuts", que permet al lector assebutar-se de les notícies més rellevants en molt poc temps.

La premsa escrita fa ús de diferents recursos gràfics que faciliten la lectura i la fan més agradable: diversos tipus de lletra, color, entrefilets i, també, dibuixos, fotografies, mapes, etc. que complementen la informació dels textos.

El contingut del text normalment respon les sis preguntes següents:

QUI? Nom	ON? Lloc
QUÈ? Fet	PER QUÈ? Causa
QUAN? Temps	COM? Circumstàncies

2. Les cinc preguntes

Llegeix les notícies següents i contesta les preguntes que tens a continuació:

Intermón proposa mesures per al comerç just

Barcelona.-Intermón va presentar ahir un pla d'acció per afavorir el comerç just. El pla propugna la compra de Productes al Tercer Món a un preu raonable que no permeti l'explotació de la mà d'obra. L'ONG més significativa en cooperació proposa al Govern diverses mesures per afavorir aquest objectiu

Qui? _____

Què? _____

Quan? _____

On? _____

Per què? _____

La policia deté l'agressor sexual d'una jove

Barcelona.-La policia va detenir dimecres passat Jordi L.O., de 18 anys a qui acusa d'haver agredit sexualment una jove de 16 anys al portal del seu domicili, al barri d'Horta, quan, el 9 de novembre, tornava a la nit a casa seva. L'agressor també li va fracturar un braç i li va causar lesions en un turmell quan intentava escapar-se. El detingut, que té antecedents per robatori amb intimidació, duia una navalla.

Qui? _____

Què? _____

Quan? _____

On? _____

Per què? _____

3. Títols i subtítols

Exercici 1:

Relaciona amb fletxes els títols següents amb els subtítols corresponents.

1. Belgrad arresta un criminal de guerra confès	A. La patronal i els sindicats negocien contrarellotge una solució a la vaga
2. La crisi del transport francès remet	B. El Tribunal Superior afirma que cal aplicar una quota inferior en tractar-se d'una àrea protegida
3. Els jutges desautoritzen la contribució de l'Eixample	C. Salvaguardar els ecosistemes actuals del delta suposa invertir-hi 7 milions d'euros.
4. El nou curs del Llobregat s'"ecologitza"	D. Misic va explicar a un diari les atrocitats fetes contra civils a Croàcia i a Bòsnia

Exercici 2:

Relaciona els titulars següents amb la seva secció corresponent:

1. TEMA DEL DIA	A. El Barça aparta la crisi
2. INTERNACIONAL	B. Els preus continuen estables
3. POLÍTICA	C. Borrasca mortal
4. COSES DE LA VIDA	D. Disc de Raimon
5. ECONOMIA	E. Judici a "la viuda negra"
6. ESPORTS	F. Detingut un criminal de guerra
7. ESPECTACLES	G. CIU retira esmenes

4. Quin títol hi poso?

Aquesta activitat és molt adient fer-la de manera manipulativa, és a dir, retallem titulars i notícies de qualsevol diari i després l'alumna ho ha d'ajuntar.

Exercici 1:

Quin títol posaries a les notícies que hi ha a continuació?

París. - El Consell d'Europa va aprovar ahir un protocol addicional a la Convenció de Biomedicina per prohibir el clonatge humà. El text prohibeix tota intervenció que pretengui crear un ésser humà genèticament idèntic a un altre, però accepta el clonatge de cèl·lules i teixits amb finalitats mèdiques o d'investigació.-

Buenos Aires, la capital argentina, és ferma candidata a albergar la pròxima conferència de l'ONU sobre Canvi Climàtic (COP4), encara que l'elecció no es farà pública fins demà, va informar Raúl Estrada, ambaixador argentí portaveu de l'ONU a la cimera de Kyoto.

Exercici 2:

Relaciona amb fletxes cada títol amb la notícia que li correspon

TÍTOLS

**Detenen 2 atracadors
d'un restaurant a
Barcelona**

**Dissabte, la final de
la Lliga catalana de
bàsquet femení**

**Mèxic viu ara la
ressaca del pas de
l'huracà Gilbert**

**Catalunya és
l'autonomia que ha
elaborat més lleis**

NOTÍCIES

MÈXIC - El poble i el govern mexicà han començat les operacions de reconstrucció de les zones devastades recentment per l'huracà Gilbert. Aquestes feines es faran amb lentitud, ja que el govern mexicà encara ha d'atendre molts dels damnificats pels efectes del terratrèmol de fa tres anys, que va deixar 25.000 persones sense casa. A aquesta xifra s'hi ha d'afegir ara la dels 300.000 mexicans que han quedat sense vivenda a causa de l'huracà.

BARCELONA - Catalunya és la comunitat autònoma que ha creat un major nombre de lleis des de la creació de l'Estat de les autonomies, segons un informe de la direcció d'Estudis i Documentació del Congrés dels diputats. Fins a finals de l'any 1987 el Parlament català havia aprovat 150 lleis. En segon lloc anava el Parlament de Navarra, amb 134 lleis. Les Corts del País Valencià n'havien aprovat 53, i el Parlament Balear 37. En total, el conjunt de comunitats autònomes de l'Estat espanyol havia aprovat 957 lleis.

BARCELONA - Els equips del Natural Cusí, del Masnou, i de Caixa Tarragona disputaran la final de la Lliga catalana de bàsquet de Primera Divisió femenina, després de superar la fase prèvia de la competició. La final es disputarà dissabte que ve, a les sis de la tarda, al pavelló Joana Ballart de Valls

BARCELONA - José Lacalle, de 20 anys i Antonio Vilches, de 23, han estat detinguts a Barcelona poc temps després d'atracar els clients d'un conegut restaurant del carrer Ample. Els delinqüents, que van intimidar els treballadors i els trenta clients, van robar més de 1500 euros en metàl·lic i de 18.000 euros en joies.

6. Anuncis

Hem observat que al diari també hi ha molts anuncis, després de llegir-ne uns quants ja podem fer el següent exercici:

Escriu al començament dels anuncis que hi ha a continuació les paraules clau que hi falten.

_____ Cada adossada nova, 4 hab., 2 banys, ampli saló-menjador, cuina, garatge, jardí 100m². Vistes al mar. 6000 euros d'entrada. Resta a convenir. Telf.: 977 33 33 33

_____ de fruita seca i verdura molt ben situada al mercat de Sant Antoni. Telf.: 333 33 33 33. Maria

_____ de cambrer. Experiència Costa Daurada. Anglès i francès. Telf.: 777 77 77 77 Toni.

_____ femenina per a orquestra professional. Requisits: molt bona presència, entre 18 i 30 anys, amb facilitat per aprendre coreografia. Telf.: 555 55 55

UNITAT D'INTERVENCIÓ 3: NOTES I AVISOS

INTRODUCCIÓ:

Les notes i els avisos són petits textos que ens trobem tot sovint a la nostra vida diària. D'aquesta manera també podem treballar el text escrit i la comprensió lectora d'una manera motivadora. Mostrem a l'alumna la importància de la comprensió de tot tipus de textos.

TEMPORITZACIÓ:

Setmana 5	Setmana 6
Activitat 1: Què són?	Activitat 4: Avisos
Activitat 2: Qui escriu...?	Activitat 5: Escriure avisos
Activitat 3: Redacta una nota	

OBJECTIUS DIDÀCTICS:

- Adonar-se de la importància del text escrit en la vida quotidiana.
- Aprendre a redactar notes i avisos d'una manera correcta i coherent.
- Llegir i interpretar avisos.
- Redactar el text d'un avís.

ORIENTACIONS METODOLÒGIQUES:

De la mateixa manera que a les Unitats anteriors, no es tracta de realitzar les activitats d'una manera unidireccional i molt programada. El diàleg amb l'alumna i els seus interessos aniran guiant la nostra intervenció.

Es tracta sobretot de que l'alumna compregui allò que llegeix tot desenvolupant estratègies de comprensió lectora i contextualitzant la lectura i el text escrit amb el dia a dia.

ACTIVITATS:

1. Activitat introductòria: Què són les notes escrites i els avisos?

Aquesta primera activitat de la Unitat, tracta de situar a l'alumna dins d'aquest tipus de text que alhora li ha de resultar familiar i no gens feixuc. En primer lloc farem una explicació sobre les notes i després sobre els avisos. Podem fer servir el següent text:

Exercici 1:

La nota és un text breu en què s'apunta una informació per a nosaltres mateixos o per una altra persona. Per exemple:

*Lluís,
Ha trucat la
Montse i diu
que no podrà
venir a sopar.
Quan arribis,
truca-li.*

Anna

- *Trucar Laura per sopar*
- *Buscar resultats anàlisi*
- *Comprar CD a Music's.*

*Mare,
He anat al gimnàs,
tornaré a les 8.*

F.01

Les notes s'esciuen per a un mateix, per recordar-nos alguna cosa que hem de fer i no volem que se'ns oblidi. Però sobretot s'esciuen per a altres persones, generalment conegudes. Tot i que també podem escriure notes més formals com ara a un cap de la feina, a un veí, un client, etc.

Exercici 2:

Un avís és un text breu que s'adreça a un públic ampli per informar-lo de fets diversos. Se sol col·locar en un lloc visible o bé es difon per mitjà d'una publicació periòdica. Per exemple:

AVÍS
L'exàmen de geografia es farà a l'aula 7.
M. Deldago

ATENCIÓ
El partit que havia de jugar-se dissabte dia 16 a la tarda es farà diumenge dia 17 al matí per facilitar l'assistència de tot el públic.
La Directiva

AVÍS
Aquest establiment obrirà diumenge, de 10h a 20h.

La gerència

Podem escriure avisos a aquells grups de persones que volem que rebin un missatge:

- Al públic en general;*
- als estudiants d'un grup;*
- als clients d'un establiment;*
- als socis d'una entitat...*

Cal tenir en compte que un avís va sempre adreçat a un receptor col·lectiu, de manera que la informació que conté ha de poder arribar a un públic més o menys ampli.

2. Qui escriu...?

Exercici 1:

Observa les notes i digues quina de les persones de més avall ha escrit cada

nota:

A. Que em podeu fer 30 còpies grapades d'aquests fulls per demà passat?

Gràcies

B. He vingut a veure-us aprofitant que havia d'anar al metge. Esteu bé?

Records

C. Em pots portar els apunts de comptabilitat demà?

D. Aquesta setmana no podré venir a classe d'anglès perquè he de ser fora per motius de feina. Excuse me!

E. L'he estat esperant més de mitja hora, però me n'he d'anar a la ràdio. Truqui'm, si us plau.

F. Aquesta pantalla ja estava engegada ahir a la nit. No l'hem tocada.

G. Portava un paquet, però a casa seva no hi havia ningú. L'he deixat a la veïna del 3r 1^a.

1. Lluïsa Gómez, encarregada de la neteja →

2. Josep Antoni Cuadros, missatger →

3. Francesc Martínez, professor →

4. Anna Graó, periodista →

5. Maria Villanueva, viatjant →

6. Anna Fernández, estudiant →

7. Joan Jané, pagès →

Exercici 2:

Ordena els fragments següents i escriu com a resultat, el text de les dues notes.

- Anna i Núria,
- Per al dinar i el sopar d'avui.
- Han trucat diverses persones demanant per vosaltres.
- Martí i Mireia,
- Truca-li quan arribis.
- Ja ho trobarem.
- S'hauria d'anar al súper a comprar pasta i fruita
- La Pepita S. volia saber si tu, Martí, aniries a sopar amb ella.
- Tampoc no hi ha cereals per a l'esmorzar.
- T'hi esperen.
- Gràcies, Ivanna
- Han trucat de l'agència de models demanant si tu, Mireia, hi pots anar demà a les 10 h, tal com havíeu quedat.
- El vostre germanet, Xavier.
- Us va bé de comprar-ne?

3. Redacta una nota

Has d'escriure una nota per a cada una de les situacions que tens a continuació:

→ *La senyora Esperança deixa una nota per al seu marit dient-li que la mare d'ella s'ha presentat de cop i se n'han anat a comprar. Arribaran tard a casa. El marit els podria preparar alguna cosa per sopar.*

→ *En Lluís ha arribat tard a un examen i ni li permeten entrar a l'aula. Deixa una nota al despatx de la professora Serra explicant-li el cas i demanant-li de fer l'examen un altre dia.*

→ *En Màrius i l'Elvira han estat esperant la Maite i en Marcel·lí en un bar durant més de mitja hora. Al final deisen una nota al cambrer perquè els la doni quan arribin. Els esperaran al restaurant on han quedat d'anar a sopar tots quatre.*

4. Avisos

Exercici 1:

Llegeix aquests avisos i completa la graella que hi ha a continuació.

A.

AVÍS

A causa d'una avaria elèctrica, el forn romandrà tancat tot avui. Disculpeu les molèsties.

Gràcies

B.

AVÍS

Per manca d'espai es ven a bon preu una important col·lecció de novel·la sud-americana. Les persones interessades poden trucar a partir de les 8h del vespre al Martí.

Tel. 222 11 33

C.

AVÍS

S'ha perdut una carpeta negra de pell amb documents importants. Si us plau, si la trobeu, deixeu-la a consergeria o truqueu al 111 22 33
Gràcies, Joan.

D.

AVÍS

El Col·legi de Farmacèutics de la província De Barcelona recorda a tots els interessats que el termini de presentació d'instàncies per accedir, a les places de formació sanitària per a farmacèutics s'acaba el proper 28 de Febrer.

	AVÍS A	AVÍS B	AVÍS C	AVÍS D
1. Qui és l'emissor?				
2. A qui s'adreça?				
3. Amb quina intenció?				
4. Quina és la causa de l'avís?				
5. Resum del missatge				

Exercici 2:

En l'avís següent hi ha algunes frases que sobren clarament. Indica quines són i torna a escriure'l correctament.

AVÍS

S'ha perdut una gossa pequinesa, de color negre (la vaig tenyir la setmana passada), que respon al nom de Tiana (de fet es diu Sebastiana, que és com es deia la meva àvia). Qui en pugui donar dades que permetin trobar-la, que truqui de seguida al

344 44 323

Es gratificarà adequadament.

AVÍS

5. Escriure avisos

Exercici 1:

Torna a escriure i completa cada un dels avisos amb les frases del costat.

AVÍS

Aquests magatzems romandran tancats dilluns vinent, dia 2, al matí.

Els tornarem a atendre a partir de les 4h de la tarda del mateix dilluns.

Gràcies per la seva.

La Direcció

- *Queda prohibit banyar-se*
- *A causa de l'inventari anual*
- *El nostre horari és de 4h de la tarda a 10h del vespre.*
- *solidaritat*
- *comprensió*
- *col·laboració*

ATENCIÓ

El servei Meteorològic anuncia mala mar per avui. I es prega que no s'acostin a l'aigua per evitar cap desgràcia. Gràcies per la seva.

Els socorristes de la Creu Roja

NOTA

S'accepten llaunes i medicaments per als infants de Rwanda. Us preguem que els deixeu en capses ben tancades, si pot ser. Gràcies per la vostra.

Associació Mans Juntes

Exercici 2:

Tens un establiment comercial i tot sovint has de redactar avisos per informar els clients de diverses coses. Redacta aquests avisos per informar dels fets següents:

- A. Que tancareu l'establiment de l'1 al 16 d'agost per vacances.
- B. Que no fareu rebaixes fins després de Reis.
- C. Que no admeteu canvis si els clients no porten el tiquet de compra.

UNITAT D'INTERVENCIÓ 4: ELS RESUMS

INTRODUCCIÓ:

A l'alumna per qui va dirigida aquesta Unitat d'Intervenció mostra serioses dificultats d'estudi sobretot degut a la dificultat de comprensió lectora que presenta. Per tant, és evident que no li podem presentar textos llargs i feixucs, sinó que intentarem que aprengui a fer resums a partir de textos més senzills. Aprendre a realitzar aquestes síntesis l'ajudarà a l'hora d'estudiar i comprendre allò que llegeix al llarg del curs.

TEMPORITZACIÓ:

Setmana 7	Setmana 8
Activitat 1: Què són els resums?	Activitat 4: La idea global
Activitat 2: Quin resum és?	Activitat 5: El títol resum
Activitat 3: Ara et toca a tu	Activitat 6: Les paraules clau

OBJECTIUS DIDÀCTICS:

- Extreure informació resumida d'un text.
- Elaborar un resum seguint determinats passos.
- Recollir i redactar els continguts essencials dels diversos textos.
- Resumir per paràgrafs.

ORIENTACIONS METODOLÒGIQUES:

Una vegada desenvolupades les Unitats d'Intervenció anteriors, podem començar a endisar-nos en una tècnica d'estudi molt útil: el resum.

Comencem la Unitat amb una activitat introductòria sobre el resum, per tal que l'alumna s'adoni de la seva utilitat davant l'estudi. Els textos presentats a les activitats següents, són textos amens adequats al nivell de l'alumna.

De la mateixa manera que a les Unitats anteriors, no es tracta tan sols que l'alumna realitzi les activitats sinó que entengui el profit i la utilitat d'aquestes per després poder-ho aplicar als continguts escolars que es donen durant el curs.

El resum és una tècnica d'estudi de gran utilitat, sobretot amb l'alumnat amb dificultats de comprensió; per tant les activitats es desenvoluparan de manera pausada, assegurant-nos en tot moment que la nena entèn allò que se li demana i que va fent una lectura comprensiva.

ACTIVITATS:

1. Activitat introductòria: Què són els resums?

ELS RESUMS

Què són?

Fer el resum d'un text és reduir-lo a les seves parts més essencials, treure'n el que no és bàsic, tot donant una imatge del contingut i de l'organització del text.

És una tècnica, una habilitat, que s'adquireix, paral·lela a d'altres com ara prendre apunts, subratllar textos i interpretar informacions. De fet, l'objectiu de totes aquestes estratègies és sintetitzar, classificar, interpretar i adaptar les informacions rellevants d'un text.

Com s'ha d'escriure un resum?

Els passos que cal seguir a l'hora de fer un resum d'un text escrit són:

A. Lectura d'aproximació

Primer s'ha de fer una lectura del text per:

- captar-ne el significat global;
- determinar el tipus de text: explicatiu, argumentatiu, predictiu, etc.;
- determinar-ne la forma: títols, subtítols, paràgrafs, numeració, etc.;

B. Anàlisi del text

En aquesta fase es localitzen:

- el tema del text;
- les principals idees del text;
- les idees secundàries: els exemples, les repeticions i les redundàncies;
- les relacions lògiques de les idees que es presenten: de causa, conseqüència, oposició, finalitat, etc.

Per aquesta etapa pot anar bé:

- subratllar els mots clau de cada idea principal;

- encerclar els connectors que articulen les parts del text: *primerament, finalment, en conseqüència...*;
- posar entre parèntesi els exemples, les repeticions i les redundàncies.

C. Síntesi

Sovint és bo elaborar un pla esquemàtic del text:

- redactar títols per cadascuna de les parts del text;
- redactar frases breus per cada idea rellevant;
- buscar la relació entre les diferents idees i ordenar-les jeràrquicament;
- esquematitzar-ne la informació, reproduint l'organització del text.

D. Elaboració del resum

És aconsellable fer un primer esborrany en què es concentrin les idees principals, se suprimeixin els detalls anecdòtics i es respecti l'ordre, la importància i la connexió de les idees.

Així, doncs, a l'hora de redactar un resum cal:

- articular les frases reduïdes d'una manera coherent i amb la puntuació adequada;
- procurar mantenir l'estructura del temps inicial;
- respectar el contingut del text;
- evitar que sigui un seguit de frases copiades;
- ser objectiu, clar i precís;
- escriure amb lletra clara i espaiada perquè després se'n pugui fer la revisió i, si cal, afegir-hi més dades.

E. Revisió final

Un cop escrit, cal llegir-lo i introduir-hi les esmenes que calgui.

2. Quin resum és?

A continuació tens un fragment d'un article de Montse Sanabra. Llegeix-lo atentament i, dels resums que hi ha a continuació, marca amb una creu el que en reculli el contingut de manera més exacta.

Una bona il·luminació a la llar

Una il·luminació correcta és indispensable per aconseguir racons agradables a l'habitatge. Cada habitació necessita una o diverses classes de llum, segons la funció que se li atorgui. Hi ha tres classes de llum per als habitatges: la general, que il·lumina tota l'habitació; la puntual, que incideix directament sobre una zona, i l'ambiental, matisada amb pantalles, que és la més càlida. Si es combinen adequadament es poden realçar els detalls bonics o dissimular els defectes.

Hi ha una gran quantitat de models de llum per a la llar, però els que es fan servir més per al sostre són els focus. Segons les seves característiques, tenen diverses funcions. Normalment s'utilitzen com a llum general als rebedors, passadissos o salons. Els focus, per la seva neutralitat, queden bé amb qualsevol estil de moble; són fàcils de netejar, i no ocupen espai ni molesten.

Els que tenen el cercol daurat van bé per als ambients càlids, mentre que els lacats blancs són més aptes per als moderns.

En una sala menjador, la il·luminació general pot ser de focus. Però resulta molt càlid, agradable i pràctic disposar d'un llum de sostre que il·lumini la taula. En aquest cas, el llum ha d'estar relacionat amb el mobiliari. No obstant, és preferible posar peces de línies senzilles, encara que els mobles siguin clàssics, per no recarregar l'ambient. És fonamental que faci llum a la taula, ja que la il·luminació general està coberta amb el focus. També és

convenient que a la sala menjador hi hagi algun llum més íntim, que es pot aconseguir per un llum protegit per una pantalla damunt una tauleta al costat dels sofàs, per exemple.

Els aplics de paret són adequats per als rebedors i passadissos, però convé que les seves mesures siguin proporcionades en relació amb l'espai.

En un dormitori, a banda de la llum que requereix l'armari si és a l'habitació, la resta de les llums han de ser més càlides. Sobre les tauletes o com aplics de parets, els llums amb pantalles van molt bé.

A les habitacions per als nens o als estudis és convenient que hi hagi una llum general. La resta pot ser llum matisada per pantalles, excepte a la taula d'estudi, on és necessari un focus que sigui potent.

<p>A. Una bona il·luminació és essencial per aconseguir una llar agradable. Hi ha tres menes de llums: la general, que il·lumina tota l'habitació; la puntual que il·lumina directament una zona, i l'ambiental. Als sostres, en general, s'aconsella posar-hi focus; als menjadors, focus i alguna altra llum més íntima; als rebedors i passadissos, aplics de paret; en els dormitoris alguna llum general.</p>	<p>B. La il·luminació és un element clau a l'hora de decorar un habitatge. Cada habitació necessita una o diverses classes de llum: general, puntual o ambiental. Com a llum general es fan servir molt els focus, ja que tenen un estil neutre, són fàcils de netejar i no ocupen espai; com a llums puntuals podem destacar els llums de sostre. Les llums ambientals donen calidesa a l'habitatge; es bo que n'hi hagi a la sala menjador i a les habitacions.</p>	<p>C. Quan decorem una casa no hem d'oblidar que és indispensable una bona il·luminació. Cada part de la casa necessita un llum determinat: general, puntual o ambiental. Avui dia els llums que es fan servir més són els focus, lacats blancs o amb cèrcols daurats, ja que queden bé amb qualsevol estil de moble. A més dels focus, es poden posar altres llums que donin un toc personal a l'habitatge.</p>
---	--	---

3. Ara et toca a tu

Llegeix atentament aquest text, extret de l'article "Val més curar-se en salut" de Sergi Mejías, i a continuació:

→ Analitza'l, subratlla els mots clau i posa entre parèntesi els detalls accessoris...

→ Fes-ne la síntesi.

→ Finalment, redacta un breu resum.

Val més curar-se en salut

Com tota activitat física, esquiar comporta un risc que es va incrementant a mesura que s'hi van afegint variables com per exemple la velocitat o la massificació de persones a les pistes, però està lluny de l'aparença d'esport perillós que se li ha pretès donar en algun moment.

La falta d'entrenament i una condició física insuficient són dos dels principals motius de les lesions, ja que habitualment els aficionats que arriben a les pistes responen a l'estereotip d'esquiador urbà i amb una vida sedentària. No obstant, l'excés de velocitat i la massificació de les pistes segueixen ocupant les primeres posicions del rànquing de causes de lesions, tant si aquestes es produeixen arran de la caiguda o per col·lisió directe amb algun obstacle.

Els últims anys, el quadre clínic de les lesions ha anat canviant a mesura que ha evolucionat el material d'esquí. Abans, unes botes baixes, els turmells eren la part del cos que més patia, mentre que actualment, amb un calçat més alt, les lesions s'han traslladat als genolls. Els fabricants de material,

conscients d'aquest nou problema, s'han apressat a treure al mercat fixacions que saltin en qualsevol situació.

Tots els avenços tècnica en material i preparació de les pistes estan donant com a resultat més velocitat de descens, i com més velocitat, més risc. Pel que fa aquesta qüestió, és missió de l'esquiador adequar la velocitat a les condicions de la pista i a les seves possibilitats reals de control. Així s'evitarà que hi hagi algun contratemps que pugui posar en perill la seva integritat física o la d'un altre esquiador.

Davant la possibilitat d'un contratemps mentre es practica l'esport blanc i haver de pagar la consegüent factura dels serveis mèdics, moltes entitats com ara la Federació Catalana d'Esports d'Hivern, el RACC o la Caixa de Terrassa ofereixen unes pòlisses d'assegurança, que costen uns 35 euros per temporada que cobreixen les despeses mèdiques en cas d'accident. Encara que sempre val més curar-se en salut.

4. La idea global

A continuació tens els resums ja elaborats dels cinc paràgrafs que formen un text, que parla de la història del cartell publicitari. Has de relacionar els resums amb els paràgrafs, que estan desordenats.

RESUM DELS PARÀGRAFS (en l'ordre en què apareix en el text)

1) Ja fa molts anys que la publicitat es present en la nostra societat.

Resum del paràgraf _____

2) El cartell és un mitjà de comunicació que utilitza la imatge per cridar l'atenció del públic.

Resum del paràgraf _____

3) El cartell publicitari neix a finals del segle passat.

Resum del paràgraf _____

4) En un principi els creadors de cartells eren pintors famosos.

Resum del paràgraf _____

5) A Barcelona, els primers cartells apareixen l'any 1825, per anunciar els espectacles del Liceu.

Resum del paràgraf _____

- a) Encara que els anuncis públics tenen una llarga història que comença ja en els temps antics, el cartell, tal com el coneixem nosaltres - tal com l'acabem de definir- va nèixer cap a la darrereria del segle passat.
- b) Cada dia veiem més i més, a tot arreu, que ens anuncien tota mena de coses que ens inciten a adquirir: "Veniu a comprar...", "Mengeu allò...", "Beveu allò...", "Fumeu...", "El més bo és...", i tantes i tantes coses més. Tota aquesta incitació publicitària, no ha nascut pas de sobte: ja fa una colla d'anys que ens empaita i ens acompanya a tots els indrets, pobles i ciutats, on anem.
- c) Els primers cartells que es van fer a Barcelona van aparèixer per anunciar les representacions teatrals del Liceu cap a l'any 1825. Des d'aleshores, molts artistes catalans, seguint un corrent mundial, es van anar dedicant a la pràctica del cartell.
- d) El cartell, doncs, és un mitjà de comunicació entre el comerciant i el públic al qual vol comunicar un missatge breu i concís. Normalment els cartells són de grans dimensions perquè la seva funció és de cridar l'atenció a moltes persones alhora, que el veuran i llegiran en molt poc temps.
- e) En els primers anys de la seva existència els cartells van mantenir una gran relació amb la pintura, i fins i tot s'ha dit que els cartells eren com una galeria d'art al carrer. Un exemple molt sobresortint d'això que diem el tenim en els cartells del famós pintor francès Toulouse-Lautrec i d'altres pintors del seu temps, amb què anunciaven els espectacles que es feien a París, en aquell temps que anomenaven la "belle époque".

Mercè Boldú; Cavall Fort, núm. 572

5. El títol-resum

Llegeix aquest text amb atenció. Després contesta la pregunta tot triant la resposta que et sembli més apropiada.

Has sentit parlar alguna vegada de la pluja de granotes? El fenomen que la provoca és el pas d'un petit tornado o remolí per una bassa o estany amb granotes. Aquests amfibis són aspirats per la mànega - que també se l'anomena així- i poden caure a centenars de metres de distància o, fins i tot, a uns quants quilòmetres. És estrany que hi hagi algun any en què no s'observi alguna mànega a les costes catalanes. Però, per sort, és molt més difícil que el fenomen es formi terra endins. Tot i així, tenim proves d'alguns tornados devastadors que van afectar per exemple la Conca de Barberà i l'Alt Empordà. Una granja de porcs molt gran va desaparèixer i un pal de telèfons es va empotrar a terra en forma de tirabuixó.

Quina d'aquestes tres idees és la idea clau, és a dir, de la qual depenen les altres idees, i a què totes les altres fan referència?

- a) Desaparició d'una granja de porcs.
- b) Explicació del que és una "pluja de granotes".
- c) Cada any es produeix a les costes catalanes alguna mànega

6. Les paraules clau

Exercici 1:

Llegeix les paraules i expressions de la llista següent que he extret d'un text. Després de llegir-les t'hauràs adonat que et permeten deduir el contingut essencial del text, tot i que no el llegiràs.

tres elements fonamentals

la terra

el cep

el temps d'insolació

la qualitat del fruit

la tècnica

el cultiu

varietat de ceps

origen

el cep silvestre

des de temps remots

modificacions

tècnica d'hibridació

climes temperats

entre 28 i 50 graus de latitud

nord

riquesa del sòl

humus

substàncies nutritives

a) Quin títol li posaries? _____

b) Redacta com a mínim dues idees que puguin aparèixer en el text.

1. _____

2. _____

JUSTIFICACIÓ:

Com ja s'ha dit en la presentació del cas, la Maria és una nena amb una baixa autoestima. La decisió que s'ha pres que la nena repeteixi curs no l'ha ajudat massa en aquest aspecte. Està una mica espantada i cohibida perquè verbalitza que el curs vinent no coneixerà a ningú i que tots els seus amics passen de curs.

El primer que va fer la psicopedagoga en la primera sessió de l'estiu, va ser ajudar-la a reflexionar sobre la repetició de curs, els aspectes positius, els no tant positius...

Fou a partir de llavors que vam començar a parlar d'un pla d'intervenció enfocat cap a millorar l'autoestima de la nena. Amb el suport i la orientació de la Mar vaig anar dissenyant aquest Pla que presento tot seguit.

TEMPORITZACIÓ:

Una sessió setmanal d'una hora de durada aproximadament cadascuna, vuit al llarg de dos mesos

ORIENTACIONS METODOLÒGIQUES:

Tot i que hi ha especificada una temporització, aquesta és molt relativa, tampoc m'he proposat en cada sessió acabar en una determinada pàgina o reflexionar sobre un fet determinat, sinó que depèn molt del que l'alumna manifesta en els diferents moments.

OBJECTIUS GENERALS:

- Reflexionar sobre el propi autoconcepte.
- Desenvolupar una major confiança en si mateixa.
- Verbalitzar el que sent tot reflexionant.

JO, UNA PERSONA ÚNICA I AMB GRANS POSSIBILITATS

Abans de començar, llegeix, reflexiona i intenta completar les següents frases com tu vulguis. pensa-t'ho bé!

El que més m'agrada fer és _____

El que menys m'agrada fer és _____

M'estimo molt a _____

La meva mare és _____

El meu pare és _____

No m'agrada que la meva mare _____

No m'agrada que el meu pare _____

M'agrada que els meus pares _____

Els meus avis _____

Els meus amics _____

Anar a l'escola _____

De vegades, la gent em diu que _____

Quan m'aixeco al matí _____

Quan me'n vaig a dormir _____

Sóc un nen molt _____

M'agradaria ser més _____

Em surt molt bé _____

No sé _____

De vegades, tinc por de _____

Em fa vergonya _____

Estic content quan _____

Estic trist quan _____

Em poso nerviós quan _____

Si algú em crida _____

M'agradaria _____

Abans _____

Ara _____

Aquest any vull _____

Crec que no podré _____

Estic segur que _____

Quan sigui més gran vull _____

INTRODUCCIÓ:

Fa quatre dies, deien de tu, que eres petita. Ara probablement et diuen que ja no ho ets. Però també et diuen, que ja no ets gran i que, per tant, encara no pots fer moltes coses que fan els adults.

Pensa que és un moment de transició, de canvi: encara t'agraden algunes coses que t'agradaven quan eres nena, però, en canvi segur que t'interessen altres coses que fa molt poc temps no podies imaginar-te que t'agradarien.

Tingues una mica de paciència,. Totes aquestes contradiccions, aquest canvi tan ràpid de la teva personalitat s'anirà estabilitzant; cada vegada seràs més gran. Pensa que tots i totes, a poc a poc, ens hem fet adults i tu també t'hi faràs.

Aquesta és una etapa de grans canvis, tant físics, com psicològics i intel·lectuals, que poden fer que et sentis una mica rara. Com si fossis una persona a qui encara ni coneixes bé i amb reaccions que et desconcerten. Però, a la vegada i amb la col·laboració de les persones més properes (amistats, família, professorat...), segur que estàs aconseguint conèixer, una mica millor cada dia, la persona que està sorgint dins teu. T'estàs descobrint, estàs construint la teva personalitat.

Descobrir-se un mateix consisteix a conèixer tot el que caracteritza la teva persona. Consisteix, també, a acceptar tots els aspectes de la teva personalitat, fins aquells que t'agraden menys, els que anomenem defectes. Conèixer-te bé et permetrà valorar els aspectes de la teva forma de ser que consideres més positius o, fins i tot, canviar els que no t'acaben d'agradar.

ACTIVITAT 1: COM EM VEIG?

Emplena la fitxa següent amb les teves dades personals i enganxa una foto teva recent, que t'agradi en el requadre.

NOM:

COGNOMS:

EDAT:

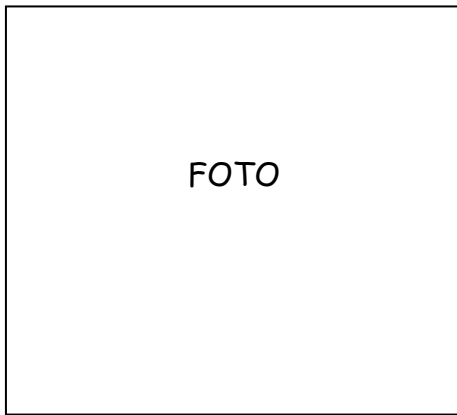
ALÇADA:

PES:

LLOC I DATA DE NAIXEMENT:

DOMICILI:

TELÈFON:

Sé bastant de:

Les meves aficions són:

El meu caràcter és més aviat:

El que faig pitjor és:

El que faig millor és:

ACTIVITAT 2: QUINES COSES M'ESTAN CANVIANT?

Quines coses trobo que són diferents de quan jo era petita?

- Físicament

- Abans m'agradava molt

- Ara, els meus pensaments són

- Els meus amics i amigues d'ara són

- A l'escola

- Les relacions amb la meva família

- A més, penso que ara

APRENC I CANVIO

Quan ens trobem davant d'una persona desconeguda, el primer que podem apreciar són les seves característiques externes, tant el seu aspecte com la seva forma de relacionar-se amb els altres, el seu to de veu, el vocabulari que utilitza, el seu "estil".

Les persones que no accepten el seu propi cos també tenen dificultats per acceptar-se i valorar-se globalment, com a persones. En aquesta època que estàs vivint, en la qual experimentes tantes transformacions físiques i de personalitat, és molt important que sàpigues que tots i totes hem sentit inseguretats, confusió, desconcert..., però has d'acceptar que tots aquests canvis són necessaris i positius per a tu i et van portant cap a la singular persona en què t'estàs convertint.

Potser, a vegades, t'agradaria amagar-te amb actituds i comportaments falsos, per protegir-te d'altres persones o per temor al fracàs. És normal que et sentis així, però no has d'utilitzar aquesta estratègia: tu ets tu i podries acabar no sabent com ets ni què desitges realment.

ACTIVITAT 3: COM SÓC, COM VULL SER ?

- Marca amb una X les característiques de la relació següent que cregueis que et defineixen: (fes l'activitat intentant ser positiva amb tu mateixa). Després reflexiona sobre les teves respostes i fes-ne una valoració.

Responsable		Esbojerrada	
Guapa		"Una de tantes"	
Amable		Esquerpa	
Afortunada		Desafortunada	
Tranquil·la		Nerviosa	
Honesta		Deshonesta	
Feliç		Trista	
Manaire		Submisa	
Cooperadora		Passota	
Generosa		Tacanya	
Segura de mi mateixa		Insegura	
Simpàtica		Antipàtica	

- Tot depèn de com es miri

La majoria de defectes que tens (o creus que tens) poden interpretar-se com a qualitats positives. Tot depèn de com es miri. Anem a comprovar-ho.

Per exemple:

defecte → **sóc tacanya**

qualitat → **m'administro bé**

Defectes

1-..... →

2-..... →

3-..... →

4-..... →

5-..... →

Aspectes positius que puc aprofitar

.....

.....

.....

.....

.....

DESCOBREIXO UNA PERSONA ÚNICA

Descobrir-se un mateix significa conèixer totes aquelles característiques que formen part de la teva persona. Aquest és l'AUTOCONCEPTE. Clar que no tan sols és important saber com ets; és imprescindible que siguis tolerant amb tu mateixa, que acceptis que ningú és perfecte, que totes les persones tenim coses que voldríem canviar de nosaltres mateixos.

Aprèn a acceptar les teves limitacions; tothom les té. Per això no t'agradaràs menys, ans al contrari. Les teves debilitats formen part de tu, d'aquesta persona que ets i que estàs construint dia rere dia: TU MATEIXA.

Coneixent-te bé -les teves qualitats i virtuts, els teus errors i debilitats- et formaràs una opinió pròpia, una valoració de la teva persona que és el que anomenem AUTOESTIMA. Com més et coneguis més preparada estaràs per enfrontar-te als reptes i conflictes que et trobaràs en la teva maduresa com a persona, durant la vida. I com més et coneguis, més capaç seràs de modificar aquelles característiques personals amb què no t'identifiques.

Una persona amb una bona autoestima, és a dir, que es coneix bé a si mateixa i es valora correctament, estableix relacions més enriquidores amb les altres persones i pot sentir-se més solidària i responsable vers els altres i amb si mateixa.

L'autoestima no sorgeix de la nit al dia; l'anem adquirint des de la infantesa, a poc a poc. L'autoestima és fruit de l'aprenentatge i la influeixen dos aspectes: 1) la opinió que tu tens de tu mateixa (l'autoconcepte); 2) l'opinió que les altres persones expressen de tu, especialment si són persones que t'importen. L'opinió pròpia positiva de tu mateixa augmenta l'autoestima i, a la vegada, fa que les altres persones també et valorin positivament.

ACTIVITAT 4: AUTOAVALUACIÓ

Llegeix atentament les afirmacions següents i marca aquelles amb les quals no estàs d'acord:

1:mai 2:quasi mai 3:a vegades 4:quasi sempre 5:sempre

	1	2	3	4	5
a. Sé quins són els meus defectes i virtuts principals					
b. Em considero bastant intel·ligent					
c. Encara que les coses siguin difícils, jo les continuo intentant					
d. Tinc facilitat per als estudis					
e. El professorat està content de mi					
f. Estic contenta de la meva manera de ser					
g. No em considero ni millor ni pitjor que altres persones					
h. Considero que el meu caràcter agrada a la gent					
i. M'agrada el meu aspecte físic					

En aquest quadre d'autovaluació:

- Si respon mai o quasi mai: has de pensar en millorar, a poc a poc, començant per coses senzilles.
- Si respon quasi sempre o sempre: aquests són els teus aspectes positius, continua desenvolupant-los!

Aspectes positius:

.....

.....

Aspectes que vull millorar:

.....

.....

COM EM VEUEN ELS ALTRES, COM VEIG LES ALTRES PERSONES?

Quan parlem "dels altres", ens referim a totes aquelles persones amb qui compartim el món, joves i grans.

Com ja has comprovat, no existeixen al món dues persones iguals. Cadascú és una persona única i amb grans possibilitats que, segurament, val la pena conèixer i de qui pots aprendre i enriquir-te. Com tu.

També és cert que aquesta gran diversitat entre les persones pot produir-te, a vegades, una certa inseguretat o un cert malestar. Per a tothom suposa un esforç mirar els altres als ulls i saber veure més enllà de la superficialitat i de la imatge exterior de cada persona.

Acceptar els altres, amb les seves diferències físiques, culturals i personals suposa haver acceptat, també, les nostres pròpies diferències, és a dir, conèixer-nos, acceptar-nos i valorar-nos. És un senyal de maduresa.

Tampoc és tan difícil conèixer les persones que et rodegen: només és necessari partir del respecte i de l'acceptació de la persona tal com és, amb el seu aspecte físic, el seu caràcter, els seus gustos, la seva forma de vestir, les seves capacitats intel·lectuals i físiques. En definitiva, acceptar globalment cada persona.

Sobretot, recorda que acceptar els altres no significa que hagi d'intentar fer el mateix o de la mateixa manera. Cadascú té la seva pròpia personalitat. Tu no has de fer el que fa la majoria. És bo i necessari que hi hagi diferències. Sigues tu i els altres t'acceptaran tal com ets.

ACTIVITAT 5: QUÈ PENSO DELS ALTRES?

Completa les frases següents:

- Conèixer altres persones suposa

- Per conèixer i relacionar-te amb altres persones és necessari

- Conèixer altres persones suposa un esforç de

- Cal conèixer altres persones, ja que

- Conèixer altres persones és molt difícil perquè

5. CONCLUSIONS

Aquest treball pretén reflectir com es treballa en un centre psicopedagògic de l'àmbit privat.

És difícil recollir en un document les diferents experiències viscudes al llarg de la meva estada de pràctiques. Amb la psicòloga hem tingut llargues i enriquidores converses dels diferents casos que hi ha al centre i de les diferents intervencions psicopedagògiques que es duen a terme.

Es pot dir que l'estada se m'ha fet curta, i penso que la meva feina pot tenir una continuació; com ara donar-li més eines a la nena: ensenyar-la aprendre a aprendre amb un enfocament més acadèmic partint dels continguts de l'aula, entre altres.

No només he intervingut amb el cas en què centro el meu treball, sinó també en altres alumnes que presentaven altres dificultats d'aprenentatge. M'ha resultat més profitós el procés de seguiment que la Mar feia, més que no pas el de diagnòstic. Aquest procés és molt interactiu on tant la psicopedagoga com els alumnes són partíceps de l'activitat.

En les diferents intervencions que he pogut dur a terme al llarg de les pràctiques, faig una especial rellevància a la interacció mestra-alumne, alumne-mestra. Una de les conclusions que n'he extret, és que per dur a terme una bona intervenció psicopedagògica, primer de tot, cal que hi hagi una bona interacció. Aquesta en un principi es basa en el diàleg però a poc a poc va anant més enllà (llenguatge no verbal, reforç positiu, etc.). En molts dels diferents moments d'interacció que tenia durant les intervencions, demanava "ajuda" a la meva tutora del centre, per tal de reconduir una determinada situació, o donar confiança a un alumne, etc., i crec que m'ha donat unes bones eines per dur a terme una bona pràctica educativa.

Tot i que en les Unitats d'Intervenció desenvolupades les activitats estan en format paper, no vol dir que totes s'hagin dut a terme així. És a dir, el material educatiu, ha jugat un paper molt important al llarg de les pràctiques (i no només en el cas en què centro la meua intervenció, sinó també en altres alumnes); per exemple, quan treballem les notícies, ho fem amb diaris reals i no amb les fitxes presentades. El format de les Unitats és aquest per tal de que quedi tot en un document, però com he dit en la metodologia, no cal desenvolupar les activitats al peu de la lletra, sinó que l'ús d'aquestes dependrà dels diferents agents educatius i de les diferents circumstàncies en les que ens trobem en cada moment.

Per altra banda, cal dir que hi ha hagut un dels objectius que no s'ha dut a terme. És el cas de l'elaboració d'un portal educatiu, que per diferents circumstàncies no es va poder realitzar.

Finalment haig de dir que la valoració global que faig de la meua estada de pràctiques és molt positiva. M'ha aportat molts coneixements i m'ha permès veure en directe la pràctica psicopedagògica més viva.

6. BIBLIOGRAFIA

- Coll, C.; Palacios J; Marchesi, A. (2004). *Desarrollo psicológico y educación. 2. Psicología de la educación escolar*. Psicología y Educación. Alianza Editorial.
- Bassedes, E. i altres (2000). *L'assessorament psicopedagògic a Catalunya*. Ed. Graó.
- Monereo, C. i altres. (2001). *Estrategias de enseñanza y aprendizaje. Formación del profesorado y aplicación en la escuela*. Ed. Graó.
- Díaz, E.; Martí, F.; Farró, L. (1992). *Llegir per aprendre*. Ed. Eumo.
- Díaz, E.; Martí, F.; Farró, L. (1999). *Llegir, comprendre i aprendre. Crèdit variable de comprensió lectora 12/16*. Ed. Eumo.
- Bayona de la Llana, I.; García Rincón, M. (2002). *Animación al estudio. Ejercicios para motivar y capacitar para el estudio. Educación Primaria*. Editorial Luis Vives (Edelvives).
- Salvador Granados, M. (2000). *Programa de desarrollo emocional*. Ediciones Aljibe.
- Decret 142/2007, de 26 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments mínims de l'educació primària.
- Fons, M.(1999). *Llegir i escriure per viure*. Barcelona. Ed. La Galera
- www.xtec.es/cdorado
- http://www.acropolix.com/Educacion/edu_autoestima.htm
- www.psicopedagogia.com
- www.adolescenciaytu.com